

Romulus Lucian - Mercury

Nava Mercury Puntea de comanda

- În cât timp ajungem în sectorul terestru? întreba capitanul Bruce Hardin.
- La viteza actuala, trei zile, raspunse ofiterul Robin O'Neil.

- Ma duc în cabina mea, mai spuse capitanul si se ridica de pe fotoliul lui aflat în centrul puntii de comanda. Porni spre usa din stânga puntii, usa pe care era trecut numele capitanului deasupra emblemei flotei stelare. Un om si un soare.

Dupa câteva secunde doctora Amanda Nutter intra pe punte si se uita dupa capitan. Prim-ofiterul Lisa Moore îi facu semn de la scanerul navei ca este în cabina lui. Amanda porni spre usa cabinei si intra. Avea la ea tablita metalica cu misiunea. La prima vedere parea ca se duce sa completeze tabelele dar majoritatea echipajului stia ca între cei doi este ceva. Robin zâmbi când Amanda intra în cabina capitanului.

Amanda îl gasi pe capitan întins pe canapea. Bloca usa cabinei apoi porni spre canapea.

- Cred ca ceilalti au aflat de noi doi, zise Amanda care se aseza lângă el.
- Odata si odata tot vor afla, mai ales ca vei deveni sotia mea, spuse Bruce uitându-se la ea. Amanda încremeni apoi sari la el în brate sarutându-l.

Nava Mercury Sala motoarelor

În cala sali motoarelor, care se afla în interiorul podelei de sticla, era un cilindru, un fel de ax al motorului. Era fosforescent din cauza energiei care trecea prin el. Nu era nimeni în sala motoarelor iar cilindrul fosforescent al motorului se înegrii.

Nava Mercury Cabina capitanului

- Vrei sa devi sotia mea? întreba Bruce care o tineă de mână pe Amanda.

- Mai întrebi!?! spuse Amanda care se aseza la el în brate. De când îl vazuse prima oara asteptase sa-i spuna asta. Avea si ea o surpriza pentru el pe care avea sa i-o spuna la momentul potrivit. Acum nimic nu-i mai putea desparti.

Nava Mercury Sala motoarelor

Cilindrul începu sa se crape. Presiunea era prea mare. Exploda înainte ca alarma de siguranta sa anunte echipajul. Puntea de sticla crape si ea apoi se împrastie prin sala motoarelor distrugând consolele aflate acolo. Alarma nu porni, consola de siguranta fusese distrusa.

Nava Mercury
Cabina capitanului

- Vei anunta echipajul? întreba Amanda fericita în timp ce-l îmbratisea.
- Daca ma lasi în viata, spuse Bruce care nu mai avea aer fiind strâns prea tare de catre Amanda. Acesta zâmbi si îi dadu drumul însa continua sa-l întrebe din priviri.
- Da, o voi face. Chiar acum... sa mergem.

Nava Mercury
Sala motoarelor

Nu era nimeni care sa vada explozia motorului. Alarma nu pornise iar detectorul de fum nu se putea declansa. Focul se extinse în toata sala motoarelor. Consolele aflate în peretii salii, explodau rând pe rând. Era o reactie în lant si nimic nu ar mai fi putut opri distrugerea.

Nava Mercury
Puntea de comanda

Capitanul iese cu Amanda de mâna.
- Vreau sa fac un anunt! spuse capitanul. Toti cei de pe punte stiau dinainte ce avea sa spuna capitanul. La urma urmelor era o nava mica, nu avea decât o mie de persoane la bord. Într-o ora stia deja toata nava.

Nava Mercury
Sala motoarelor

Sala motoarelor se umplu de un fum înecacios. Nu se mai vedea nimic. Consola energetica de recorectare a directiei primi noi coordonate pentru ajustarea directiei. Calculatorul de bord repera o disfunctie la motoare, nu mai erau. Porni alarma iar ultima consola din sala motoarelor exploda.

Nava Mercury

Puntea de comanda

- Vreau sa anunt ca ne... Se aprinsera toate becurile rosii de pe punte. Toate consolele energetice aratau pe monitoare ce se întâmpla în sala motoarelor.

- Ce se întâmpla? întreba capitanul în timp ce sari pe fotoliul lui. Studie situatia si încremenii. Îl striga pe Robin aproape în soapta.

- Stiu, raspunse acesta.

Nava ramasese fara motoare si directie gravitationala. Pornise pe o ruta de avarie care se termina cu o planeta.

- Ne vom prabusi! tipa Bob Herman de la consola directionala. Focul distruse învelisul intern al navei. Nu trecu mult si ceda, în câteva secunde tot focul si resturile cilindrului central fusesera împrastiate în spatiu.

- Poti frâna cu motoarele de rezerva? întreba capitanul care era îngrozit. Nava se apropia de planeta foarte repede.

- Nu, dar pot porni frânele sonice care... nu sunt destul de puternice pentru a ne îndeparta de planeta.

- Fa tot ce poti!

- Voi încerca! raspunse Bob.

Nava trecu prin straturile superioare ale gravitatiei apropiindu-se foarte repede de planeta.

- Pot folosi frânele pentru a directiona nava. O pot face sa cada razant cu solul.

- Bine, Robin trimite o sonda de ajutor spre sectorul terestru.

- Imediat, raspunse Robin si apasa câteva taste digitale. Nava se apropia de sol iar o sonda cu patru motoare parasi nava. Parasi si atmosfera. Bob folosi frânele pentru a reorienta nava sa cada razant cu solul. Forta frânele si reusi. Bruce se apropie de o consola si anunta echipajul sa se mute la nivelele superioare. Robin opri energia pentru a înlatura astfel provocarea vre-unui incendiu pe nava în timpul impactului cu solul.

Planeta KL-44

Padurea de lângă oras

O fiinta înainta prin padure. Îsi sterse sudoarea de pe fata cu dosul palmei. Era o zi foarte calduroasa. Trecu peste câteva tufisuri când observa ca se întuneca. Ridica ochii si vazu imensa nava care trecu pe deasupra padurii. Tipa si își arunca rucsacul îndepartându-se în fuga în timp ce umbra se marea tot mai mult.

Planeta KL-44

Nava Mercury

Nava cazu pe sol provocând un curemur puternic. Distruse sute de hectere de padure. Se opri dupa zeci de kilometri de alunecare. Se aprinsera luminiile de rezerva iar toti cei de pe punte erau loviti sau stateau în pozitii greu de imaginat. Fusesera aruncati de peretii în urma impactului. Un ofiter de securitate fusese strivit de o consola care se desprinsese de pe perete.

Bruce se ridica de jos plin de sânge. Se apropie de consola lui si chema calculatorul întrebându-l care este starea navei.

- Integritatea navei este de 70%... sala motoarelor este complet distrusa ca si frânele sonice, raspunse Mercury.
- Dar sistemul de mentinere al vietii...
- Mai este oxigen.
- Unde ne aflam?
- Nu pot localiza planeta... scannerul a fost distrus ca si memoria grila a navei...

Planeta KL-44

Centrul de paza al planetei

Cele doua creaturi se uitau la scannerul rosu care indica prezenta navei. Una din ele se apropie de alt ecran digital si atinse câteva taste. Pe ecran aparut o imagine a locului unde cazuse nava. Vazu sutele de hectare de padure care fusesera distruse. Scoase un sunet prelung apoi se apropie de alt aparat activându-l. Pe ecranul acestuia aparut chipul altei creaturi. Schimbata câteva sunete între ele apoi ecranul se înegri. Pe el aparura tot felul de semne ciudate.

O alta creatura intra în camera si le oferi un fel de placuta de sticla. Pe el era reprezentat un om si toate datele pe care le detineau despre el.

Planeta KL-44

Liziera padurii

O fiinta astepta ca sotul ei sa se întoarca. Vazuse explozia din padure si acum astepta. Lângă ea venira si cei doi copiii ai ei. Se tineau de mama lor. Erau speriasi de imensa nava care trona în mijlocul padurii, nava care se vedea de la zeci de kilometri. Familia statea acolo si astepta.

Nava Mercury

Puntea de comanda

- Sunteti bine? întreba capitanul pe cei care se aflau acolo. Robin o ajuta pe Lisa sa se ridice. Bob dadu la o parte de pe el câteva aparate si fire care îl prinsera sub pupitrul de directionare al navei.

- Unde suntem? fusese întrebat calculatorul de catre Amanda.

- Am refacut traseul si am calculat ruta noastra de avarie...

- Deci?

- Este planeta KL-44 din sistemul Kyr.

- Este viata pe aceasta planeta?

- Echipetele de cercetare nu au fost pe aceasta planeta.

- Deci suntem pe o planeta fara... Este oxigen? întreba Amanda mai mult sperata.

- Da, planeta are aceleasi conditii atmosferice ca si pamântul.

- Trebuie sa cautam un loc unde sa mutam echipajul pâna vin ajutoare, spuse Bruce.

- Ma duc eu, raspunse Robin care porni spre usa puntii iar Lisa iese dupa el. Bruce se apropie de Amanda sa vada daca este bine.

- Sper ca acest incident sa nu stea în calea noastra.

- Totul e sa nu-l luam ca un semn rau. Am scapat cu viata deci...

Nava Mercury

Unul din culoare

Robin si Lisa pornira spre hangar. Peste tot erau oameni loviti, impactul cu solul zguduise puternic nava. Cei care se aflasera pe hol fusesera cei mai afectati.

Ajunsera în fata portii hangarului unde Robin atinse consola dar poarta nu se deschise. Lovi cu pumnul consola portii deschizând-o pe jumătate, intrara si gasira o nava care parea întreaga, rezistase în clemele de sustinere. O alta naveta care nu rezistase se desprinse din cleme si se izbi de sala de comanda a hangarului.

Se apropiara de naveta de cercetare care era întreaga. Era neagra cu geamuri fumurii care erau doar doua în partea din fata. Forma de peste a navei dadea sens ideii ca navele spatiale sunt un fel de submarine. La fel cum erau cele care strabateau oceanele planetare. Culoarea si materialul metalizat al navei oferea o senzatie ciudata, îl atragea. Robin atinse puntea inferioara si o simti, era rece si în acelasi timp moale. Ca orice nava din ultima generatie, era acoperita cu un tesut viu de regenerare a polimetalului. Era un fel de pelicula subtire care acoperea întreaga nava. O pelicula care lucra la nivel subatomic. Atinse consola navetei si deschise trapa de acces. Trapa se

ridica lasând sa se vada o sala plina de console, beculute si butoane digitale. Robin o lasa pe Lisa sa se urce prima apoi închise trapa în urma lui. Bio-calculatorul navei de cercetare se porni automat simtindu-le prezenta. Le dadu buna ziua si le ura o zi frumoasa. Robin se aseza la pupitrul de comanda strâmbând din nas la auzul urarii facute de catre bio-calculator. Lisa lua în primire scannerul navei. Robin se uita la consola care pornea automat modulul de sustinere al vietii. Era aparatul central aflat în tavanul navei care recicla oxigenul din cabina. Porni acceleratorul de particule pentru a activa motoarele. Superconductoarele de plasma luminara fosforescent lasând sa se vada un flux energetic care porni din camera de reactie a particulelor spre o unitate centrala care se afla în spatele navei. De acolo energia era retransformata si trimisa motoarelor. Se uita la starea bateriei cu ioni pentru a vedea daca poate folosi scuturile, poate aveau nevoie de ele. Nu stia ce poate gasi pe planeta, doar nu mai fusese nici un om acolo. Porni motorul cu antimaterie al navetei odata cu stabilizatorul acestuia. Se uita la armele navei, tunurile sonice care se aflau sub punte erau oprite. Erau doar doua tunuri, acestea erau toate armele navei. Doua tunuri sonice capabile de regenerare care se încarcau cu forta sunetelor din jur. Cu cât lupta era mai zgomotoasa cu atât armele erau mai puternice. Daca se avea nevoie de o forta mult mai mare, existau niste aparate pe tunuri care produceau un anumit sunet pe o anume frecventa, acestea încarcau tunurile.

Se uita la pupitrul de comanda. În fata lui era un desen fosforescent care reprezenta o palma. Puse mâna stânga pe desen si porni sistemul directiona. Asa se pilota nava, prin impulsuri ale mâinii. Trebuia sa vrea ca nava sa porneasca într-o anume directie iar aparatul îi citea gândul prin impulsurile electrice. Astfel nava functiona mult mai repede, comanda era deja procesata iar calculatorul doar o aplica.

Iesira din hangar dupa ce clemele se deschisera lasând nava libera. Dupa câteva secunde naveta era deasupra padurii. Robin întoarse naveta pentru a se uita la Mercury care era aproape distrusa. Survolara padurea. Lisa descoperi ceva si aprofunda scanarea gasind un oras.

- La sud-vest de Mercury este un oras. Sa mergem acolo, spuse Lisa. Robin întoarse naveta si porni spre oras. Era plin de cladiri impozante, galbene si stralucitoare. Pareau din pamânt dar în acelasi timp reflectau lumina soarelui. Se apropiara de oras iar Robin ridica scuturile.

Orasul era locuit de creaturi verzi, semanau cu greierii. Erau sute. Navete sferice arginti traversau strazile orasului. Era un oras dezvoltat dupa parerea lor. Pornira spre centrul acestuia iar Lisa începu sa-l scaneze.

- Are o populatie de aproximativ cinci sute de mii de oameni. Dupa scanner se pare ca nivelul tehnologic este mult mai avansat decât al nostru. Cladirile sunt dintr-un material care nu poate fi scanat. Nu pot afla ce material este.

- Materialele lor de constructie sunt foarte avansate? Asta înseamna ca armele sunt si mai dezvoltate. Detectezi arme?

- Nu, dar totul este asa ciudat... totul... orasul, navele... sunt foarte dezvoltate dar într-un sens pe care bio-calculatorul nu-l poate defini.

Planeta KL-44
Orasul planetei

Fiintele se uitau la nava neagra care le survola orasul. Nu stiau ce este sau mai bine zis cine sunt si ce vor. Navete sferice arginti sosira la marginea orasului. Mai multe fiinte verzi îmbracate într-o uniforma portocalie cu dungi galbene coborâra din ele. Trupele de soldati ajunsesera. Se aliniara de-a lungul orasului privind alte sase navete care venira deasupra orasului. Erau negre si aveau o forma ciudata. O fiinta îmbracata într-un costum albastru primi un ordin prin aparatul pe care îl avea pe mână. Ordona la rândul lui trupelor sa porneasca spre padure apoi porni spre oras unde se aflau alte trupe. Cele care urmau sa atace navetele. Nu stiau ce consecinte urmau dar frica si teama erau mult mai puternice. Comandorul se apropie de soldati uitându-se la navete. Pe lângă el trecura alte navete sferice cu soldati. Pornisera spre padure unde trebuiau sa atace navetele care survolau orasul.

Ridica arma si facu semn soldatiilor. Soldatii ridicara armele si deschisera focul lovind în plin o naveta de cercetare. O distrusesera apoi îndreptara armele spre o alta naveta.

Nava Mercury
Puntea de comanda

Bruce se apropie de monitorul navei pentru a vedea ce se întâmpla afara. Undeva în fata lui se vedeau niste vârfuri de cladiri. Reflectau lumina soarelui.

- Astea nu erau acolo mai devreme.

- Soarele a ajuns într-un punct în care cladirile îi reflecta lumina, raspunse Bob.

- Trimite mai multe navete de cercetare. Vreau sa stiu unde suntem, cu cine avem de-a face, cine sunt locuitorii si...

O explozie lumina cerul de deasupra orasului.

- Ce se întâmpla? întreba capitanul mai mult tipând.

- O naveta a fost atacata, raspunse Bob uitându-se peste datele care veneau pe consola navei.

- Unde este Amanda?

- Pe o nava de cercetare si...

- Cheama înapoi toate navetele, acum! tipa capitanul.

- Imediat domnule! raspunse Bob apoi atinse câteva taste si rechema toate navetele de cercetare la nava Mercury.

Nava de cercetare
Robin si Lisa

- Am primit un mesaj... ni se cere sa ne întoarcem... o naveta de cercetare a fost atacata.

- Atunci sa ne întoarcem, spuse Lisa. Robin porni spre Mercury unde vazu la liziera padurii trupele care se aliniau. Navete sferice opreau în spatele trupelor aducând altele. Robin mari viteza si se apropie de un hangar care era liber în acea clipa. Poarta acestuia era distrusa. Trecu pe lângă resturi si descoperi mai multe navete lovite în urma impactului cu solul. Fusesera gaurite de catre cleme. Ei erau singurii din acel hangar.

Coborâra din naveta iar Lisa porni spre usa hangarului. Robin observa pelicula care regenera o naveta. Devenise fosforescenta si își începuse actiunea. Regenera polimetallul navetei.

Ajunsera lângă usa hangarului când un sunet le atrase atentia. Se uitara spre poarta hangarului. Ceva se afla acolo. Lisa porni catre poarta pentru a vedea mai bine cerul. Sunetul deveni strident. Parca cineva ar umbla cu artificii. Robin veni lângă ea. Sunetul devenea din ce în ce mai puternic. Venea de undeva de deasupra lor. Se uitara spre centrul hangarului. Credeau ca este o defectiune a circuitelor. O defectiune a hangarului dar sunetul era lângă ei. Simtira ceva. Se uitara la poarta hangarului unde o naveta de cercetare venea în viteza. Era în flacari iar motorul aproape distrus, provoca acel sunet. Lisa încremeni, era pe traiectoria navetei. Robin sari si o trase din fata ei. Cazura pe puntea metalica a hangarului iar naveta se izbi de un perete. Robin deschise ochi si vazu ca era deasupra lui Lisa. Aceasta se uita la el. Se ridica cerându-i scuze dupa ce rosi apoi o ajuta se se ridice. Porni spre naveta în flacari. Trase de trapa de acces care era aproape rupta. Intra si o scoase pe Amanda. O lasa lângă Lisa care chemase unitatiile de prim ajutor iar el se întorsese sa-l aduca si pe celalalt ocupant al navetei. Îl trase afara si-l întinse pe podea cât mai departe de naveta care lupta sa se regenereze în timp ce focul o mistuia. Amanda se trezi si se ridica sperata.

- Esti bine, spuse Lisa. Amanda se uita la ea. Nu-i venea sa creada ca a scapat. Îsi aduse aminte de celalalt. Se uita la Robin. Aceasta îi facu semn cu capul ca pilotul a murit. În hangar intra Bruce care se îndrepta direct spre ea. Unitatiile medicale metalice se apropiara de pilot. Una din unitati trimisese bratul sonda pentru a-i lua pulsul. Pilotul era mort. Nu mai puteau face nimic. Amanda privea încremenita spre soldatul care zacea pe puntea hangarului cu capul spart. Bruce o lua de acolo pornind spre oricare alt loc. Nu vroia sa fie acolo. Îsi atinse aparatul de pe umar si facu legatura cu puntea de comanda.

- Bob?

- Da!

- Vreau sa ridici scuturile si sa pregatesti statiile de lupta. Toti soldatii sa se înarmeze pentru ca vom fi asediati.

Statia de lupta 12

Soldatul se apropie de geamul de sticla al statiei de lupta. Se uita afara si nu vazuse nimic. Doar padure. Cele doua tunuri sonice care treceau prin geam erau bratele fotoliului pe care se asezase soldatul. Isi prinse centura si deschise câmpul energetic al statiei. Geamul se lichefia lasând tunurile sa se miste în voie. Se uita pe geam la padurea din fata lui. Era liniste, apoi, vazuse ceva miscându-se la doi metri de el. Atinse usor aparatul de emisie de pe umar si anunta personalul de pe punte.

Nava Mercury

Puntea navei

Cei aflati acolo erau încordati. Tresarira când se aprinse becul care îi attentiona ca au un mesaj.

- Primit un semnal de la o statie de lupta, spuse Bob.
- Probabil a vazut ceva.
- Ce s-a întâmpla? întreba Bob pe soldat.
- O fiinta verde... se apropie de nava... arata ciudat, parca...
- Sa se duca soldati sa vada ce se întâmpla, spuse capitanul apăsând pe un alt buton care se afla pe bratul fotoliului sau. Dupa ce termina mesajul toti cei de punte se priveau îngroziti. Începuse asediul.

Planeta KL-44

În apropierea navei Mercury

Creatura se apropie de nava. Învelisul negru stralucitor parea moale. Auzi un zgomot metalic. Se uita în jur dar nu vazuse nimic. Se îndeparta de nava când ceva îl izbi în cap. Nu mai simti nimic.

Dupa un timp, începuse sa-l doara corpul. Simtea o furnicatura în jurul capului. Vru sa ridice bratul dar ceva îl tinea. Deschise ochi speriat când isi aduse aminte ce se întâmplase. Era într-o camera semi întunecata legat de ceva. Scoase un tipat dar nu-i raspunse nimeni. În camera intra Bruce însoțit de Amanda si Robin. Amanda se apropie de el si începu sa-l scaneze în timp ce Robin se apropie de Bruce si schimba câteva cuvinte. Bruce se asezase pe un fotoliu care iese din podea în fata fiintei. Se uitara câteva secunde bune, unul la altul.

- Sunt Bruce Hardin capitanul navei Mercury a Comandamentului Spatial, tu cine esti? Creatura se uita la el fara sa schiteze vre-un gest. Nu-i înțelegea.

- Conform calculelor nu are cum sa ne înțeleaga. Nimic din corpul lui nu este asemanator cu al nostru. Nici macar nu stiu daca îi bate inima. Nu îi înțeleg metabolismul... zise Amanda care citea datele de pe scanner.

- Asta nu înseamna ca nu ne aude, spuse Robin.

- Cum îl putem face sa ne înțeleaga? întreba capitanul.
- Prin semne?
- Ce semne?
- Îl voi ajuta pe Bob sa modifice un translator de tip A-75.
- Crezi ca aparatele de tradus ceea ce spun animalele de pe pamânt sunt utile?
- Este singura optiune pe care o avem momentan, spuse Amanda apoi iese din camera însoțita de Robin. Bruce se mai uita la creatura apoi iese si el.

Planeta KL-44

Liziera paduri

Trupele se asezara în formatie printre copaci așteptând ordinul de asalt. Sosira si trupele speciale, creaturi îmbracate în verde pentru a se putea camumfla în padure. Nu dupa mult timp sosi o alta naveta, una mai mica. Cei doi ocupanti ai acesteia se apropiara de comandor. Cele doua creaturi albe schimbarea câteva sunete cu comandorul apoi atinsera cotumele si disparura. Urmau sa adune date pentru soldati, cei doi erau spioni invizibili.

Nava Mercury

Puntea de comanda

Capitanul privea pe monitorul navei. Cladirile de la orizont ascundeau informatii, informatii care i-ar fi ajutat sa supravietuiasca. În afara de asta, aveau nevoie de cineva care sa supravegheze lupta de sus. Ceva care sa le arate miscarile trupelor.

- Trebuie sa tragem din nou navetele.
- Am pierdut deja doua.
- Stiu, dar trebuie sa vedem ce se întâmpla în afara navei iar cum scanerile noastre nu merg asta este singura metoda... Se opri când usa punti se deschise. Intra Amanda care avea o expresie de deznadejdie pe fata.
- Ce s-a întâmplat? o întreba Lisa.
- Cel pe care l-am capturat nu vorbeste. Ori nu înțelege ori înțelege dar nu vrea sa raspunda.
- Nici nu-i putem face rau. Daca reusim si facem pace cu ei el este piesa de rezistenta.
- Dar deja ne-au distrus doua navete si ne-au omorât trei membri ai echipajului.
- Deocamdata îl lasam în viata si mai apoi vedem...
- Navetele de recunoastere au parasit baza, îi întrerupse un locotenent care se afla la pupitrul de transmisi. Bruce se apropie de ecranul navei pe care se vedeau mai multe navete parasind Mercury.

Padurea planetei KL-44
Nava de cercetare

Atinse scanerul navei si descoperi o masiva pata de culoare la marginea paduri. Deschise ecranul de protectie al navei si încremeni. Sute de metri de lânga padure erau ocupati de catre trupele creaturilor verzi.

Pilotul se îndeparta de grupul de creaturi închizând la loc ecranul de protectie al navei. Atinse statia de emisie si anunta pe capitan ce vazu.

- Chiar asa multi sunt?

- Foarte multi, cred ca am dat peste o planeta super dezvoltata si... Pe scaner primi noi informatii.

- Ce se întâmpla? întreba capitanul. Locotenentul nu raspunse si întoarse nava spre o anume directie. Deschise ecranul de protectie si spuse foarte încet:

- Doamne!

- Ce se întâmpla? întreba din nou capitanul dar ofiterul nu-i raspunse. Dupa un timp se auzira mai multe cuvinte inteligibile apoi spuse foarte agitat:

- Domnule, mi-a facut placere sa fiu în subordinea dumneavoastra... încerca sa spuna ironic locotenentul. Cea ce vazu îl facuse sa se gândeasca la viitorul lor pe acea planeta.

- Ce vrei sa spui... ce se întâmpla? Toti cei de pe punte se uitau îngroziti la capitan. Nu înțelegeau nimic.

- Chiar asa groaznic este? întreba Robin.

- Mai mult decât atât.

- Poti sa trimiti cea ce vezi pe monitorul lui Mercury?

- Imediat, raspunse ofiterul apoi statia de emisie se opri. Ecranul navei se albi de doua ori semn ca încerca sa prinda o unda de emisie. Se înegri pentru o secunda apoi toti cei de pe punte avura un soc. Pe ecran era o imensa nava de razboi. Asta credeau ei ca este dupa sutele de tunuri care se aflau pe fuselajul acesteia. Era imensa si avea o forma asemanatoare unui... nu semana cu nimic cunoscut. Sute de sfere, cuburi si patrute se aflau pe toate cele câteva zeci de fete ale navei. Era alungita ca o nava de lupta, doar asta puteau spune, nimic mai mult. Scanerele lui Mercury fusesera distruse deci mai multe date nici nu capatau.

- Întoarce-te imediat la... Capitanul nu își termina ordinul ca naveta de cercetare fusese spulberata de mai multe tunuri.

- Toate navele de cercetare care sunt în afara lui Mercury sa se întoarca înapoi...

- Ridicati scuturile.

- Nu merg scuturile, sunt distruse.

- Toti soldati sa treaca la posturile de lupta... sunt operationale? întreba capitanul care se astepta la orice acum. Fara scuturi energetice erau o tinta foarte usor de distrus. Dar nu vroia sa moara asa, nu înainte de a lua câtiva cu el. Lisa reporni alarma navei. Majoritatea soldatilor erau deja la posturile de lupta. Locuitori planetei mai distrusesera o naveta ceva mai devreme.

- Ce facem acum? întreba Amanda.

- Asteptam.
- Sper sa nu dureze mult.
- Doar nu o sa murim din asta, spuse Lisa care iese de pe punte.
- Ce vrea sa spuna? întreba capitanul.
- Ca prefera sa faca ceva, sa nu moara asteptând moartea, spuse Robin care se apropie de usa. Sunt de acord cu ea, mai spuse apoi iese si el. Bruce se apropie de Amanda.
- Sa nu mai pleci cu naveta de cercetare! spuse capitanul mai mult rastit.
- De ce?
- Pentru ca esti singurul doctor de la bordul navei si avem nevoie de tine în cazul unui atac.
- Bine ca ai adus vorba despre... vreau sa vorbesc ceva cu tine... între patru ochi.

Pornira spre cabina capitanului. Ajunsi acolo Amanda îi spuse ca replicatoarele medicale sunt stricate. Bruce nu-i raspunse, se uita în ochii ei.

- Îmi promiti? o întreba acesta luând-o de mâna.
- La ce te referi?
- Nu vreau sa mori, nu acum. Te rog nu parasi Mercury, nu vreau sa mori... te iubesc. Amanda nu-i raspunse, îi zâmbi apoi spuse încet:
- Si eu te iubesc... iti promit!

Nava Mercury
Sala de detentie

Creatura verde se ridica în picioare si începu sa se plimbe prin camera. Cineva îi scosese legaturile metalice. Daca urmau sa faca pace cu civilizatia respectiva trebuiau sa se foloseasca de încrederea fiintei.

Doi soldati intrara sa vada ce face, credeau ca vrea sa vorbeasca. Un alt locotenent intra cu aparatul de traducere în mâna si se apropie de fiinta. Aceasta se uita la locotenent si la aparat. Îl atinse usor.

- Vrei sa-l vezi? întreba naiv locotenentul. Fiinta lua aparatul si-l lovi peste fata pe locotenent. Ceilalti doi soldati îl mobilizara repede. Îl legara de scaunul care reiesi din podea iar unul dintre soldati se duse dupa capitan sa-l anunte. Ramasa singura, creatura, smulse legaturile metalice de la mâini si se repezi spre usa. Soldatul intra în camera auzind zgomot iar creatura îl omorâ. Iesi pe usa care ramasese deschisa si porni pe hol.

Nava Mercury
Sala consolelor

Bob se concentra, viitorul lor depindea de ceea ce facea el. Mai avea de schimbat câteva piese defecte pentru a repara scutul. Simti o usoara vibratie dar nu-i dadu

atentie. Atinse un cristal prin care se vedeau tot felul de fire subtiri colorate intens. Cristalul era ciobit. Se uita printr-o cutie pe care o gasi pe un raft. Gasi unul întreg si se apropie de consola. Simti din nou vibratia, ceva mai puternic de data aceasta. Vazu o umbra care trecu prin fata hubloului. Se apropie de acesta si se uita. Nava de lupta ajunsese lângă ei. Atinse emitatorul de pe umar si o chema pe Lisa.

Nava Mercury
Culoarul principal

Creatura se repezi la doi oameni. Capitanul si locotenentul sosira si ei pe culoar. Creatura îl vazu si sari la el. Instinctiv capitanul duse mâna la ochi dar Robin sari între el si creatura lovind-o pe aceasta din urma. Creatura cazu lovita peste fata. Îi curgea un lichid galben prin pielea capului. Se ridica de jos pornind spre... cazu din nou la pamânt cu botul spart. Lesinase. Robin se uita în directia din care creatura primi lovitura si o vazu pe Lisa lasând pumnul jos.

- Sunteti chemat pe puntea de comanda, avem o problema, spuse aceasta apoi pleca lasându-i pe toti baieti fara cuvinte.

Nava Mercury
Puntea de comanda

Ajunsesera pe punte în urma lui Lisa. Robin primi un semnal de la Bob cum ca scanerul fusese reparat. Porni în graba scanerul pentru a vedea nava. Era imensa. Sistemele ei erau mai simple decât cele ale lui Mercury, mult prea simple. Urmari "circuitele" si descoperi sursa de energie. Nava era imensa doar pentru a adaposti în interiorul ei nave de lupta si soldatii. Descoperi doar câteva tunuri care erau activate si scutul energetic care proteja nava. Era o nava veche din punctul lui de vedere. Semana cu o nava din primele generatii de nave de pamântenilor când se construiau doar de dragul de-a construi ceva. Nu era prea utila. Putea spune ca este un transportor imens. Putea fi chiar usor de distrus dar exista o problema, scuturile, care erau ceva mai rezistente decât se astepta el de la o astfel de nava. Poate ar fi reusit dar avea nevoie de ceva, un fel de explozibil care sa-l puna în sursa de energie.

- Am o idee, domnule, spuse Robin capitanului.

- Ne poate ajuta sa scapam?

- Daca calculele mele sunt exacte, da!

- Spune tot!

- Am descoperit schema navei. Se pare ca momentan nu ne va ataca. Vreau sa construiesc o bomba destul de puternica pe care sa o duc pe nava lor si sa le distrug sursa de energie.

- Poti sa faci asta?

- Cinstit vorbind... nu stiu, dar pot încerca.

- Bine, ocupa-te de asta si... ai grija! Robin parasi puntea spunând ca o va construi cu ajutorul lui Bob.

Nava Mercury
Sala consolelor

Robin ajunsese în sala consolelor, locul de unde porneau toate circuitele navei. Îl găsi pe Bob chinându-se să repare sistemele energetice ale navei.

- Ai reușit să faci ceva?
- Nu prea, majoritatea pieselor și cristalelor energetice sunt sparte.
- Cu ce te pot ajuta?
- Nu știu, trebuie să mergem până în magazie să vedem ce găsim acolo.
- Bine, după ce reparam sistemele navei trebuie să mă ajuti să construiesc ceva care să arunce în aer sistemele energetice ale navei care stă acolo sus.
- Nu poți pune o bombă?
- Nu, sistemul lor este protejat de un înveliș. Este nevoie de o piesă care atunci când energia trece prin ea să provoace o reacție în lanț care va arunca sistemele energetice în aer cu tot cu nava.
- Interesant plan, acum să mergem în magazie. Trebuie să reparam mai întâi scuturile.

Nava Mercury
Magazia navei

Ușa metalică se deschise încet provocând un zgomot infernal. Luminile se aprinseră automat. Magazia era plină de lazi, mai mari sau mai mici.

- Trebuie să le luăm pe toate la mână să vedem ce se află în ele.
- Nu-i mai simplu să citim inscripțiile care sunt pe ele?
- Da, ar fi mai simplu, dar eu caut piesele lor.

Deschisera lazele metalice. Robin văzu un morman, frumos așezat, de cutii ceva mai mari. Se urcă pe ele și o deschise pe prima. Înăuntru era un fel de reactor. Un reactor de navetă. Se uita la el. Dacă îi scotea câteva piese putea construi aparatul care ar fi aruncat nava în aer. Auzi un zgomot și se uita la Bob care își prinsese degetul într-o piesă.

- Ce s-a întâmplat?
- Am găsit o fabrică de seminte.
- O ce?
- O fabrică de seminte pentru terraformare. Se pare că sunt câteva sute aici.
- Ce se face cu ele? întrebă Robin care se apropie și lua în palme o schela micuță.

- Aceste schele se pun pe sol pentru a crea seminte de plante. Acestea sunt create direct în pamânt.

- Asa au colonizat sistemul Ag H 34 B Star.

- Îi mai sti numele initial?

- Bineînțeles. Doar despre asta se vorbea la academie. Un sistem solar terraformat cu totul, sau bioterraformat.

- Depinde din ce punct de vedere privesti.

- Nici acum nu-mi vine sa cred ca avem un sistem solar care sa semene cu Terra, spuse Robin care se apropie de alta cutie. Gasi înăuntru un aparat de mentinere al vietii pe planetele fara oxigen. Se punea pe gât iar aparatul te tinea în viata, indiferent de mediu. Cât evoluase tehnologia dar aceasta nu-i putea ajuta sa scape de acolo. Se uita spre un colt al magaziei. Recunoscuse lazile satelitilor. Acum existau sateliti pentru lucruri care în trecut nici nu aveau nume. Nici macar nu se credea ca poate exista asa ceva. Sateliti solari erau cei mai folositi de pamânteni. Acum foloseau doar energie solara ca si sistemul care fusese bioterraformat. De la banali sateliti de spionaj din vechile generatii acum aveau sateliti care opreau uragane, care provocau ploaia, care puteau pazi si supraveghea o anumita persoana, care puteau crea holograme pentru a ajuta... asa multe... holograme... Îi veni o idee. Se repezi la sateliti cu holograme. Lua unul si se apropie de Bob.

- Daca folosim un satelit holograma si speriem atacatorii?

- Sa încercam, dar pentru asta avem nevoie de un observator orbital.

- Putem încerca si fara. Probabil ei nu au vazut niciodata asa ceva si... cine stie?

- Sa mergem, am gasit câteva piese, nu pot face multe dar totusi este ceva. Îsi pusera rucsacurile cu piese în spate si iesira.

Nava Mercury

Puntea de comanda

Cei doi intrara în graba pe puntea de comanda dar înainte sa ajunga acolo lasasera satelitul holograma într-un hangar de unde sa fie lansat.

- Ce se întâmpla? întreba capitanul care se afla pe punte studiind datele pe care le înregistra de pe nava inamica.

- Am o idee! spuse Robin si se aseza în fata unei console.

- Ce vrea sa faca? întreba Lisa care se apropie de cei doi.

- Vrea sa-i sperie pe cei de acolo cu un satelit holograma. Robin își puse casca neurala si manusile. Se aseza pe fotoliul din fata consolei si începu transformarea satelitului în oglinda neurala. Satelitul iese din hangar si se ridica deasupra navei. Nava inamica începu scanarea satelitului. Robin trebuia sa gaseasca ceva înspăimântător.

Gasi. Satelitul deschise o poarta imensa. Dupa câteva secunde prin ea iese un monstru foarte mare. Era plin de tentacole si avea un bot lung plin de colti. Statea pe doua picioare lungi si verzi. Trecu cu un tentacol pe lângă nava straina. Bruce simti un aer rece care îi trecu prin corp. Simti si Bob care se afla lângă Robin apoi îl simti si acesta din urma. Nu putea vedea cine-i în jurul lui pentru ca avea casca pe cap dar în schimb spuse:

- Vezi ca ai mâinile reci.

- Ce vrei sa spui?

- Cine m-a atins?

- Nimeni, raspunsra cei care se aflau pe punte. Încremenira. Robin își scoase casca si sari la un scaner termal. Nu descoperi nimic. Scoase un aparat mai mic de cryobiologie. Scanerul termal nu indicase nici o persoana în plus pe punte. Mai mult ca sigur aveau costume reci pentru a nu fi detectati de scanerele termale. Gasi ceva. Doua siluete umblau la consola satelitului holograma. O unda a navei straine distruse satelitul. Robin ridica arma si tinti spre consola făcând semn celor care se aflau acolo sa se îndeparteze. Robin avea încă semnalul celor doua siluete. Scanerul cryobiologic îl avertiza ca cele doua persoane se lichefieaza si ca în curând nu va mai fi posibila prinderea lor. Trase si le paraliza. Trase din nou si costumele se dezactivara. Cele doua siluete luara forma lor si cazura jos aroape arse de costumele care se scurtcircuitasera.

- Cred ca daca-i ducem pe cei doi la prizonierul nostru acesta poate ve începe sa scuipe tot.

- Sa ce?

- Sa spuna tot ce ne intereseaza!

- Interesant vocabular pentru un medic! spuse Bruce care se uita la Amanda.

- Bob, cred ca trebuie sa ne pregatim de un atac ceva mai dur.

- Mai avem statia tactica? întreba Lisa.

- Este sub puntea de... încerca sa spuna Lisa aratând spre punte. Statia tactica era sub nava iar nava mai mult ca sigur pierduse câteva nivele din integritate în impactul cu solul.

- Sper ca nu este distrusa, cu ea putem calma nava de lupta.

- Bob scoate statia tactica! ordona capitanul.

- Imediat, raspunse acesta si iese în graba de pe punte.

- Ma duc sa construiesc aparatul, spuse Robin aratând spre rucsacul lui. Lisa pleca cu el.

Nava Mercury

Laboratorul tehnic

Însira pe masa piesele si se uita la ele. Se gândi la fiintele care erau aolo pe nava. Ceva nu se potrivea, încă nu atacara. Aveau sanse sa câştige acest razboi dar nu o facusera. Poate mai erau si alti monstri invizibili, asta era. Se uita la Lisa care umbla la niste piese. Era asa frumoasa. Parul lung brunet lasat pe spate îi scotea în evidenta pielea alba. Avea cel mai frumos nas pe care îl vazuse. Era singura fata cu ochii negri pe care o cunoscuse vreodata. Se apropie de ea si își scoase unul din pistoale oferindu-i-l.

- Ce sa fac cu el, le-am pe ale mele, spuse Lisa aratând spre cele doua pe care le purta în suportul dublu de la piept.

- Ale mele sunt modificate. Trag dupa caldura, sunet si miscare. Iar în afara de asta sunt adaptate sa omoare si oameni "mascati" cum erau cei de pe punte. Uite de aici pornesti sistemul organic. Ridici butonul si treci pe sistem termic sau cryo. De aici... Se opri. Realiza ca se apropiara prea mult. Se uita chiar în ochi ei, erau asa frumosi. Lisa îsi scoase si ea o arma si o oferi în schimbul armei lui Robin.

- Asa o sa avem amândoi câte unul diferit, spuse Lisa zâmbind.

- O sa te rog sa te duci pe punte sa-l anunti pe capitan ca este posibil ca la bordul lui Mercury sa mai fie si alti "mascati".

- O sa trec peste faptul ca-mi dai ordine desi rangul nu-ti permite. Robin se uita mirat la ea. Bine, spuse Lisa iar când sa iasa Robin o prinse de mână.

- Te rog sa ai grija, sa nu fi ranita.

- De ce? întreba aceasta dar Robin nu-i raspunse. Se uita la ea apoi se întoarse la masa de lucru. Lisa se mai uita la el apoi iese.

Nava Mercury

Puntea de comanda

Capitanul se aseza pe fotoliul lui. Se uita la nava care statea acolo si astepta ceva. Nu înțelegea de ce nu ataca. Poate stia ca au un plan si asteapta sa vada daca îl pot duce pâna la capat, poate era un test. Îsi aminti de astfel de teste pe care trebuia sa le treaca pentru a ajunge capitan. Îsi amintea de sectorul Assasin. O zona unde timpul, viata, moartea, obiectele... defapt, totul era doar o iluzie. Cel care rezista pâna la capat devenea prim amiral suprem. Dar nu trecuse decât un om acel test. Era testul suprem. Dupa ce terminase testul îsi luase functia în primire apoi disparuse fara urma. Se credea ca ceea ce traise el acolo îi schimbase modul de viata. Acel sector Assasin îsi capatasese denumirea dupa faptul ca nu mai iese nimeni viu de acolo, bineînțeles doar cei care mai apoi deveneau primi amirali supremi. De douazeci de ani, doar unul reusise sa iasa. Era posibil ca si ceilalti sa fie în viata doar ca nu mai vroiau sa se întoarca. Asta era în general parerea celor care nu vroiau sa admita ca cei de acolo au murit. Nimeni nu stia în ce consta testul. Cel care iesise preferase sa nu spuna la nimeni ce traise. O considera o lume unica care trebuia sa ramâna unica. Acum disparuse cu tot cu datele despre ceea ce vazuse. Tot ce stia era ca Robin fusese elevul acestui om. Dar nu-i spusese nimic despre Assasin.

El, cu toate ca facea parte dintre cei mai buni si curajosi capitani, nu avea curaj sa se duca acolo. Poate îi era frica de moarte desi el ca si ceilalti pamânteni fusesera educati ca viata este doar un mare test. Ca dupa moarte ei evoluau si capatau stinta suprema. Cu toate astea erau multi care se temeau înca de moarte. Auzi, stiinta suprema, ce sa faca cu ea daca este mort. Amanda îl atinse pe umar.

- Ce faci?

- Ma gândeam la diferite momente din viata mea si...

- De unde este sângele asta? întreba Amanda. Se uita si vazu ca Bruce sângereaza rau pe sub costumul metalic. Îi conduse în cabinetul medical si se ocupa de ranile lui. Îl ajuta sa-si scoata costumul. Avea o rana mare în zona rinichiului. Îl ajuta se se întinda apoi porni un regenerator organic.

- O sa te faci bine.

- Deja ma simt mai bine, raspunse acesta privind-o pe Amanda. Îi atinse obrazul.

- Cum ai rezistat dureri? Ai o rana destul de urâta.

- Am fost învătat sa-mi ignor durerea...

- Stiu, asta este moda baietilor acum. Poti sa-i chinui iar ei râd.

- Astfel rezistam în misiuni...

- Ca aceasta.

- Si în afara de asta doar nu vrei sa vezi un capitan ca se smiorcaie în fata echipajului.

- Nu, dar as vrea totusi sa vad si ceva sentimente umane de la tine. E adevarat ca m-am îndrogastit de tine pentru ca erai dur. Dar nu asta vreau de la viata. Nu vreau un dur ci un om alaturi de care sa traiesc. Unul uman daca se poate.

- O sa ma schimb, dar dupa ce scapam de aici. Poate chiar voi demisiona. Am tot obosit sa fiu pe drumuri. Sa ma scol dimineata si sa privesc mereu acelasi tavan metalic de cabina. Sa manânc numai concentrate replicate. Vreau sa respir oxigen adevarat de pe Terra. Sa stau cu picioarele în mare. Sa ma întind pe nisip.

- Cine nu vrea.

- Spatiul este pentru cine chiar nu are ce face. Sunt atâtea lucruri frumoase pe Terra, cerul, pamântul, apa. Sa vezi o pasare cum strabate cerul. Sa vezi...

- Gata m-ai convins, esti om, acum odihnestete. O sa vezi ca vom scapa si ne vom întoarce pe Terra.

- Sper ca cei doi sa ne scape si sa vina si flota...

- Si eu... de-ar reusi.

- Eu unul am încredere ca vor reusi, cel putin Robin, spuse Bruce aducându-si aminte de profesorul pe care îl avusese.

- Ce vrei sa spui?

- O sa te rog ceva.

- Ce?

- Sa nu pleci de pe nava. Nu vreau sa fi ranita în vre-o naveta de cercetare...

- Sau de lupta.

- Nu, nu-mi fac griji ca te vei urca în vreuna. Nu te pricepi la astfel de...

- Am luat lectii de pilotare si m-am antrenat cu amiralul suprem al MidKa. Am obtinut punctajul maxim si...

- Si când aveai de gând sa-mi spui? întreba Bruce ridicându-se în coate. Era mai mult furios decât mirat.

- Stiu ca vrei sa fiu în siguranta si sa nu-mi risc viata... raspunse aceasta întinzându-l la loc pe pat.

- Stiu prin ce am trecut eu. Stiu ce se întâmpla când esti pus fata în fata cu moartea si soarta. Nu vreau sa patesti la fel, tin prea mult la tine.

- La cum vorbești mai ai puțin și ești gata să spui că ești în stare să-ți dai viața pentru mine.

- Da, o voi face dacă este nevoie.

- Glumești?

- Nu!

Nava Mercury

Laborator tehnic

Închise cutia și se uita la ea. Aparatul era gata, îl facuse și fără ajutorul lui Bob. Reușise, el care nu facuse asta în viața lui. Tot timpul respectase doar ordine, fără dreptul de a avea idei sau gânduri. Era un soldat exemplar. Așa reușise să ajungă ofiter fără să treacă teste. Dar profesorul lui îl învățase că testul nu este important, viața este mai presus de orice. Îi spusese despre Assasin și-l rugase să nu spună la nimeni că știe ce este acolo. Și avea dreptate, nici el nu-l crezuse chiar dacă îi era bunic. Era prea groaznic dar în același timp incitant. Poate s-ar fi dus acolo doar pentru a vedea cu ochii lui ce este Assasin sau mai bine zis cine este. Dar dacă o să o facă vre-o dată o va face când va fi aproape de moarte pentru că atunci înseamnă că a văzut totul. Își aduse aminte de romanul "Unicii" pe care îl citise în timpul perioadei în care statuse la academie. Își aduse aminte de semnificația pe care o avea viața și bineînțeles Zeii. Mai ales ei. Ei sunt cei mai importanți în aceste momente.

Puse viitoarea bombă pe masă și-o lega de un aparat. Unul energetic. Îl porni și aștepta. Curentul se transforma și intra în aparat. Îl porni. Robin era învaluit de un sentiment de fericire. Reușise ceva în viața lui fără să aculțe doar ordine și... aparatul exploda rânind-ul la umăr. Explodase doar aparatul nu și sursa de energie. Gresise totul, nu era bun. Îl lua și-l arunca de pe masă spunând ceva printre dinți. Totuși trebuia să facă ceva. Se aplecă și-l ridică. Desfăcu carcasa crapată. O bucată din aceasta îl lovisese și pe el. Nu trebuia să explodeze aparatul ci interiorul sursei de energie, oricum chiar dacă nu reușea să-l construiască înainte de-a fi atacat... el avea tot timpul din lume. Rezultatul ar fi fost același. Putea să moară din cauza aparatului sau a navei străine. În clipa aceea nu avea nimic de pierdut.

Nava Mercury

Puntea de comandă

Lisa se uita la scaner observând ceva, erau scanati. Se uita și ea la scanerul care scana nava inamică. Realiza că banala este situația, se scanau uni pe alți. Își aduse aminte de o perioadă în care mai patise ceva asemănător. Trebuia să rezolve o misiune într-un spațiu necunoscut. Descoperise un asteroid metalic dar care nu era creat de cineva. Era o bucată imensă de fier în spațiu care mai era și pazită. Era ciudat. Își abandonase misiunea de escortă pentru a vedea ce este cu acea bucată de fier. După

câteva minute de scanare si lupta cu navele straine realiza ca de fapt asta era testul. Tot timpul ea de fapt fusese scanata. De fapt totul se petrecuse într-o sala holografica, dar pareea real. Fusese testata pentru a vedea cum reactioneaza în spatiu. Credeau ca se va speria si se va sinucide ca celelalte "fete". În general fetele se speriau si pierdeau controlul navetelor intrând pe traiectioni de coliziune si se izbeau de astri sau cel putin asa spuneau "baieti". Probabil stiau ca acestea sunt mult mai bune decât ei, mult mai curajoase. Ea nu pierduse niciodata controlul navetei. De câte ori era într-o naveta cerceta tot ce-i ieseaa în cale. Îi placea în spatiu. Acest lucru a ajutat-o mult în cariera. Îi placea tot ce era nou. Pentru o fractiune de secunda își aminti de Robin. Îsi aminti de scena de pe hol, atunci când lovise fiinta acea peste fata. Dintr-o lovitura o calma pentru câteva ore. Tatal ei o învătasaa sa lupte, o învătasaa sa se fereasca de oricine îi vrea raul. Îi spusese ca în viata normala este mai importanta o cariera decât sentimentele. Pâna în clipa în care le vazua fetele "baietilor" pe hol, ar fi vrut sa râda. Era pentru prima oara când realizase ca în afara de cariera mai sunt si sentimente. Lasa capul aplecat într-o parte. Pe partea pe care Robin statuse mai devreme lângaa ea. Si-l închipuia acolo.

Nava Mercury
Cabinetul medical

Amanda se apropie de un alt pat. Era unul din soldatii care fusesera atacati de creatura. Se uita la el. Era în coma dar traia, sistemul de regenerare al patului încerca din rasputeri sa-l readuca la viata. De câteva secole se crease o substanta care refacea celulele si sistemul nervos. O substanta care dozata în funtie de persoana l-ar fi regenerat. De câte ori încercasera nu capatasera acelasi rezultat. De cele mai multe ori memoria le era stearsa dupa aceasta regenerare. Trebuiau sa o porneasca de la zero. Pentru uni era greu. Alti, poate si-ar fi revenit.

Îsi aminti cum celalalt pilot care fusese cu ea în naveta murise si cum unitatiile medicale încercara sa-l învie si nu reusira. Si-l cunostea pe pilot. Îi spusese ca vrea sa devina si el medic. Ca ar vrea sa ajute oameni si sa-i vindece iar acum era acoperit cu o patura pe o masa din cabinetul medical. Daaa stiinta ar fi creat si ceva care sa regenereze si creierul. Ar fi fost cea mai mare realizare dar asta ar fi creat o groaza de probleme. Aparatul fusese mai mult ca sigur creat dar ca si ea nu l-ar fi dat spre folosinta oamenilor. Daaa oameni ar fi devenit nemuritori atunci stiinta si universul ar fi avut de suferit. Dupa parerea ei stinta ar fi fost lasata mereu pe mâine nu de alta doar erau nemuritori iar universul ar fi fost supra populat si secaturit de resurse. În ritmul acesta se grabea procesul de distrugere a oamenilor. Nu ca ar fi murit ci ar fi ramas fara ce sa foloseasca ca energie. Fara soare si resurse. Distrugerea oamenilor venea oricum, dar în mod normal atunci când trebuia nu mai devreme. Ea era fericita ca nu apuca acel sfârșit. Ea își traise viata, când va veni vremea oameni se vor descurca. Aceste gânduri o facura sa se gândeasca ca o data si o data va muri. Se ridica si se duse la Bruce. Îl trezi si-l lua în brate lasându-l pe acesta fara cuvinte.

Nava Mercury
Sala consolelor

Încercase sa ajunga la statia tactica dar nu reusise. Câteva sisteme energetice erau blocate, trebuiau pornite de aici. Modifica câțva piese si realiza ceva, fara sa vrea. Putea ridica scuturile daca introducea un bat de fier între doua cuple. Se uita în jur si ridica o bucata de fier de la un satelit. O introduse si... scuturile se ridicara. Si el care încercase sa schimbe piesele, sa le repare, era nevoie doar de un bat. Tot sistemul scuturilor energetice trecea printr-un simplu bat. Asta era unul din motivele sau mai bine zis din minunile pe care le facea stiinta lucru care îl atrasese sa învete aceasta meserie. Era pilot si inginer sef. Se pricepea la orice fel de consola energetica, chiar si cu ochii închisi. Îsi aduse aminte când reparase un sistem de usi cu o prajitura artificiala. Trebuia ceva care sa blocheze un fascicol laser iar compozitia prajiturii era mai rezistenta decât un cristal. Asta era unul din efectele secundare ale replicatorului, modifica genetic mâncarea. De câte ori se batuse el cu mâncarea care capata uneori viata. Îi spuse chiar si Robin când erau la academie, sa nu se mai joace cu mâncarea. Ideea în sine îl fascina, nu de alta dar chiar si Robin crescuse la el în camera o astfel de "mâncare". Nu-l lasa inima sa-o manânce, era prea draguta. Porni spre statia tactica amintindu-si tot felul chesti care-l faceau sa vrea sa traiasca.

Nava Mercury
Laboratorul tehnic

Reporni aparatul si astepta. Dar de data aceasta se ascunse dupa un paravan de sticla incasabil. Totul mergea bine si... sistemul energetic se opri. Reusise. Aparatul mergea foarte bine, acum mai trebuia doar sa-l duca pe nava straina. Îl lua în mâini si porni spre usa când realiza ca de fapt nu a facut nimic. Aparatul trebuia pus pe nava. Cum ajunge el acolo? Pe nava acelor fiinte? Ar avea nevoie de statia tactica. Era singura nava care ar fi putut ajunge acolo. Porni spre statia tactica, spera ca Bob sa o fi terminat de reparat.

Nava Mercury
Puntea de comanda

Bruce se întoarse pe punte si împreuna cu un locotenent trimitea de zor mesaje de pace catre nava inamica dar nu li-se raspundea. Încercau pe mai multe frecvente tot felul de mesaje dar degeaba, în orice clipa puteau fi atacati.

Vazusera ca se ridicara scuturile, dar, doar pe jumatate. Nu rezistau unui atac. Doar amâna sosirea zeului cu coasa. În glumele pe care le faceau cadeti, zeul avea în loc de coasa, emblema sectorului Assassin. Nimeni nu stia cum fusese creat acest sector.

Cineva trebuia sa-l fi facut, dar cine? Nu o sa înțeleaga niciodata dar pentru a o face trebuie sa ajunga acolo. Poate cel care scapase stia.

Se uita la nava din fata lui. Vroia sa fie acasa, sa stea pe nisip. Se uita la locotenentul care era prea tânar pentru a muri asa. Ar fi vrut sa-l vada la conducerea unei nave, sa stie ca a ajuns cineva. Se gândea ca daca ar avea un copil nu ar vrea sa ajunga asa. În acea clipa locotenentul era baiatul pe care nu-l avea. Ar fi vrut sa ajunga capitan astfel stinta suprema sa-l ajute. Daca exista, si daca chiar exista atunci era obligatoriu sa ajunga cineva pentru a evolua. El îl putea ajuta, îi va cere parerea.

- Ce ordin ai da daca ai fi în locul meu?

- Nu stiu domnule, totusi as încerca sa protejez nava de atacatori cu navetele de lupta.

- Este un plan bun, cred ca o sa-l încerc. Macar nu vor muri asteptând.

Se apropie de o consola si trimise toti piloti la navetele de lupta. Ceea ce urma era motivul pentru care nu vroia ca Amanda sa paraseasca nava. Atinse din nou consola si ordona personalului auxiliar sa coboare la nivelele inferioare unde erau mai în siguranta.

- Toate sansele noastre de supravietuire sunt mai mici decât zero, spuse Lisa care îi arata un scanner. Pe el se vedeau trupele care se apropiau înconjurând nava. Navetele de lupta iesira si se asezara în jurul lui Mercury. Inevitabilul trebuia sa înceapa. Si începu.

Tunurile lovira scutul în plin. Navete de lupta ale fiintelor atacara navetele oamenilor. Începuse. Lisa porni spre o naveta, vroia sa fie si ea acolo, sa stie ca a luat câtiva cu ea, dincolo.

Se urca într-o naveta de lupta si-si aminti ce o rugase Robin. Îsi puse casca si porni naveta printr-o comanda neurala.

- Îmi vei purta noroc! spuse Lisa si porni naveta.

Planeta KL-44

Padurea de lângă oras

Navetele pornira într-un raid mai mult sinucigas. Navetele fiintelor erau mult mai rapide, rezistente si de ce nu, frumoase. Navetele de lupta ale pamântenilor erau construite doar pentru lupta, lucru care facea naveta sa para un fel de masa de patrate adunate la un loc. Navetele fiintelor erau rotunde, sferice si cu tot felul de forme care îi atrageau atentia. Era pacat ca o civilizatie asa dezvoltata trata astfel o alta civilizatie. Lisa deschise focul asupra unei navete distrugând-o. Primi si ea câteva lovituri. Singurul lucru la care navetele pamântenilor stateau mai bine era ca se regenerau. Erau acoperite cu tesuturi vi.

O nava porni pe urmele ei. Lisa încerca sa se fereasca dar naveta o urma imitând-o. Frâna brusc si se întoarse la 180 grade pornind la rândul ei în urmarirea unei alte navete. Aceasta se ferea dar Lisa folosi aceasi tactica pentru a o distuge. Îi imita miscarile iar acest lucru o ajuta sa scape de o naveta care o urmarea.

Pe scannerul navei primi un mesaj. Naveta din fata ei ramasese fara scuturi. Mai trase de câteva ori în naveta si aceasta, dupa semnalul care o atentiona ca naveta din fata ei are o gaura în fuselaj, exploda.

Pe lângă naveta ei vazu mai multe raze albastre ale statiilor de lupta. Mercury deschise focul. Era atacata.

Nava Mercury
Cabinetul medical

Amanda primea raniti de pe nave si de la statiile de lupta. Soldatii de la statiile de lupta erau cei mai grav raniti. Scutul era deschis până în dreptul lor. Zona în care se aflau îi lasa descoperiti în fata tunurilor si trupelor de asalt ale fiintelor. Geamurile lichefiate aveau propriul lor scut dar nu era prea rezistent. Armele fiintelor puteau distruge scuturile.

Amanda facea tot posibilul sa-i vindece pe cei raniti. Sistemele de regenerare nu mai aveau energie pentru a încerca sa vindece afluxul de raniti. Nu aveau destule paturi. Nava nu fusese proiectata pentru razboi, doar pentru cercetare. Cele câteva paturi regenerative erau folosite intens. Nici un replicator medical nu functiona. Daca ar fi mers macar unul ar fi facut rost de calmante pentru soldatii care își asteptau rândul. Erau foarte multi. Încereau ei sa reziste durerilor pentru ca asa fusesera antrenati dar niciodata până la capat. Era de ajuns sa cedeze unul ca starea de spirit ceda cu totul.

Cele doua fete care o ajutau acolo se ocupau de tot pentru ca Amanda încerca de zor sa repare un replicator. Nu reusea desi energie avea. L-ar fi chemat pe Bob dar acesta avea o misiune mai importanta ca si Robin de altfel. Daca ar fi avut un replicator, unul care sa fi fost ferit de impactul cu solul. Impact care daduse peste cap toate sistemele navei. De ar fi fost protejata nava în vre-un fel. La fel cum motoarele erau protejate de doua camere scut.

Asta era. Camerele scut erau cele mai rezistente piese ale navei iar acolo se gaseau si replicatoare medicale pentru misiunile în care camerele scut ar fi plecat pentru a escorta convoaie. Erau rezistente. Acolo trebuia sa caute un replicator bun. Se apropie de usa si se uita la tineri care erau adusi. Erau prea tineri, trebuia sa faca ceva. Stia ca cele doua camere scut erau într-o zona care momentan era atacata de fiinte dar trebuia sa-i salveze. Iesi în fuga din camera.

Nava Mercury
Puntea de comanda

Robin se întoarse pe punte. Statia tactica nu era operationala, fusese afectata foarte rau. Se întoarse pe punte pentru a-l ajuta pe capitan sa apere nava. Ajuns acolo simti cum nava fiintelor încearca sa strapunga scutul lui Mercury. Scutul nu mai rezista mult desi fusese proiectat pentru a retransforma energia armelor inamice. Energie

folosita pentru refacerea scutului acolo unde era lovit dar acum nu mai mergea nimic bine. Nici macar acest lucru, sistemele erau date peste cap. Nava nu fusese proiectata pentru astfel de aterizari.

Era un zgomot infernal iar nava se zguduia simtitor... apoi... atacul se opri brusc. Soldati fiintelor se ratraseră. Totul se liniști.

- Ce se întâmplă?
- Nu știu! raspunse locotenentul la întrebarea lui Bruce.
- Primim un mesaj. Este mesajul nostru. Ne este retransmis.
- Crezi ca vor sa facem pace?
- Nu, spuse Robin.
- Ce vrei sa spui? întreba Bruce.

- Coboara pentru o secunda scuturile si vei înțelege. Bruce se uita la Robin care umbla la oconsola. Facu semn locotenentului de securitate sa opreasca scuturile. Le opri si în urmatoare fractiune de secunda Robin le ridica. În aceeași secunda în care nava de lupta a fiintelor trase în ei.

- Interesant plan, sunt...
- Mai mult decât inteligenti. Nu o sa fie un razboi usor.
- Se pare ca pierdem scutul, spuse un locotenent care se afla în fata pupitrului energetic.

- Ce vrei sa spui?

- Nava de lupta si-a concentrat focul asupra unei zone a scutului. Daca vor continua vor distruge camera scut A datorita presiuni.

- Scoate echipajul de acolo! tipa capitanul iar CSA-ul exploda. Priveau harta holografica a nevei. CSA-ul era distrus aproape în întregime. Foarte multi oameni se ascunsesera acolo pentru ca era unul din locurile cel mai bine fortificate si greu de distrus. Nu fusese așa. Impactul avariase destul de grav si camerele scut.

- Nu ne-au înțeles mesajul, l-au dedus si au reusit, spuse Robin.
- Au distrus zona 28 a scutului, spuse locotenentul de la pupitrul energetic.

Nava Mercury

Intrarea în CSA

Câtiva soldati se apropiara de usa care explodase. Un soldat intra în fumul care venea din camera în flacari. Ceva iesi in fuga de acolo cu hainele în flacari. Doi soldati o prinsera si o acoperira cu haine pentru a stinge focul. Amanda era în afara oricarui pericol. Un soldat o ajuta sa porneasca spre cabinetul medical.

Nu reusise sa faca rost de medicamente. În urma ei soldati îi scoteau pe supravietuitori de acolo. Aproape îi scosera pe toti când un panou care era folosit ca perete despartitor se desprinsese cazând peste cei aflatii acolo. Focul din camera se înteti iar sistemele de stingere a focului pornisera dar nu aveau spuma. Sistemul era defect.

Nava Mercury
Puntea de comanda

- De ce nu folosim tunurile sonice ale navei? întrebă Robin. Bruce se uita la unul dintre locotenenti întrebând din priviri acelasi lucru.

- Nu avem energie, am ramâne fara scuturi.

- Dar ce s-a întâmplat cu generatoarele de sunet. Ele nu au nevoie de energie. Aceste generatoare pot pune în functiune tunurile sonice.

- Nu mai functioneaza.

- Le voi repara, spuse Robin pornind spre usa când Bruce îl întreba ce a facut cu bomba speciala.

- Este la Bob pe statia tactica.

- Statia tactica este operationala?

- Nu prea. De fapt este chiar foarte avariata nu ca structura cât ca sisteme. Se pare ca peste tot s-a întâmplat ceva cu sistemele. Singura explicatie pe care o pot da este ca s-au resetat cu toate si în încercarea de a reporni s-au ars. Asta în cea mai mica parte.

- Iar în cea mai mare parte?

- Nu am nici o explicatie. Undeva este o piesa care nu face o legatura, ceva întrerupe un circuit care nu ne permite sa avem acces la energia de rezerva.

- Poate nu mai avem.

- Avem chiar foarte multa doar ca nu ne dam seama cum sa ajungem la ea.

- Mercury nu este un labirint, avem harti...

- Voi face tot posibilul pentru a afla.

- Asa sa faci, si repara tunurile. Robin iese salutând neîncrezator. Într-adevar defectiunea era undeva la vedere. Dar unde?

Nava Mercury
Cabinetul medical

Bruce intra în cabinet fericit. Aici se afla singura persoana care îl facea sa uite cosmarul în care se afla. Nu o vazuse lângă unitatile medicale. Era ciudat. Se apropie de paturile de regenerare care erau acoperite de perdele. Trase prima perdea. Nu era ea. Era speriat, se astepta la ce era mai grav. Trase a doua perdea. Nu era nici acolo. O gasi dupa a treia perdea. Avea gâtul ars si tineau ochi închisi, nu misca. Tipa si o lua în brate.

- Nu muri, te rog!

- Nu o sa mor eu din atât, spuse Amanda încercând sa zâmbeasca dar se vedea ca suferă în urma arsurilor.

- Ai plecat cu vre-o nava de lupta?
- Nu, am fost în CSA.
- Dar CSA-ul este distrus! Ce cautai acolo? întreba acesta uitându-se cât de grav ranita este.
- Vroiam sa repar un replicator medical. Cele din CS-uri sunt singurele care nu au fost afectate prea grav. Pot fi reparate.
- Lasa pe altcineva sa faca asta, nu vreau sa patesti ceva.
- Nu o sa mor eu tocmai acum, spuse Amanda ducând mâna în dreptul stomacului. Bruce privi mirat.
- Veri sa spui...
- Da...

Nava Mercury
Sala consolelor

Smulse capacele metalice ale consolelor energetice sonore. Acumulatorii lor se încarcau singure creându-si energie atât lor cât si armelor. Trebuiau doar pornite iar consola energetica facea restul. Avea nevoie de un sunet pentru a porni generatorul armelor sonice. Spuse doar "Porneste!" si generatorul porni. Începu sa încarce bateriile. Se uita în drum spre iesire la consola scuturilor. Avea nevoie si ea de un generator. Unul care sa-i creeze energie pentru ca momentan aceasta doar se consuma. Sistemul de reîncarcare era defect. Se uita în jur încercând sa afle de ce nu se pornise sistemul energetic de urgenta. Aveau o baterie de rezerva pentru cazuri de urgenta iar aceasta nu se activa. Probabil Mercury nu considera acest impact o urgenta. Daca ar fi stiut unde se afla l-ar fi pornit chiar el.

Momentan singurul lucru pe care îl putea face era sa modifice un generator de sunet pe care sa-l adapteze pentru bateria scuturilor. Lua un generator si îi deschise mini consola. Se uita prin sistemul acesteia. Se parea ca repornise singura dar ceva o împiedica sa lucreze la capacitatea maxima. Avea energie dar nu o putea folosi. Toate sistemele operau cu ajutorul lui Mercury, a bio-calculatorului. Poate acolo era defectiunea, în bio-calculator.

Schimba cateva setari ale generatorului si-l puse sa încarce bateria scuturilor dar din pacate bateria era defecta si pornea doar atunci când era la capacitatea maxima. Spera ca nu urma sa dureze prea mult încarcarea. Odata si o data vor avea si ei scuturi performante. Trebuia sa o verifice si pe Mercury. Mai mult ca sigur acolo era defectiunea.

Nava Mercury
Puntea de comanda

Atacul fiintelor începu din nou. Bruce ordona ca toti supravietuitori sa se mute spre centrul navei. Acolo urmau sa fie în siguranta. Atacurile navei inamice se înteteau. Fiecare clipa pe care o petrecea pe Mercury îl facea sa se gândeasca la ceva. El spunea straini celor de pe planeta si numea nava lor inamica când de fapt ei erau straini si nava

lor era inamica. Daca straini veneau pe pamânt si el ar fi facu la fel. Bineînțeleas ca el ar fi distrus nava pentru ca acum inamici nu vor reusi sa-l distruga pe el sau echipaj. Ceva îl tinea în viața. Trebuia sa scape mai ales ca avea un copil. De când si-l dorise. Acum avea motivul pentru care merita sa scape. O vroia pe Amanda mai mult ca oricând. În acele clipe își dorea sa o tina în brate si sa fie departe de acel loc.

Nava Mercury
Hangarul principal

Robin intra în hangar suparat. Auzise ca Lisa pleaca sa se lupte cu navele inamice. O vazu când dadea ultimile instructiuni pilotilor. Tocmai spunea ca este posibil sa nu scape nici unul cu viața. Se uita peste umarul unui soldat si-l vazu pe Robin. Facu semn pilotilor sa se urce în navele apoi se apropie de Robin.

- Chiar trebuie sa pleci? întreba acesta. Era trist. Parca ar fi fost un scolar timid care vedea pentru prima oara o fata de care urma sa se desparta iar el nu vroia asta.

- Da, de ce? întreba aceasta la rândul ei încercând sa zâmbeasca.

- Nu-i poti trimite doar pe ei?

- Au nevoie de cineva care sa-i conduca.

- Dar eu...

- Ce? întreba Lisa uitându-se mirata la el. Stia de ce nu vrea ca ea sa plece dar vroia sa auda de la el. Îi zâmbi.

- Si eu te iubesc... spuse Lisa apoi îl saruta. Porni spre naveta ei.

- Nu pleca! striga Robin care încerca sa o prinda de mână. Lisa îi zâmbi apoi își puse casca. Robin se uita cum naveta ei se ridica din cleme si iese din hangar.

- Nu vreau sa mori, te iubesc.

Planeta KL-44
Spatiul aerian de deasupra paduri

Începuse o lupta pe viața si pe moarte. Lisa fusese instruita ca în astfel de lupte navele trebuiau setate pentru scuturi si arme si mai putin pe viteza. Se miscau mult mai bine când mergeau încet iar tintele puteau fi selectate mult mai usor. Armele erau automate iar scuturile trebuiau regenerate la fiecare zece secunde. Era de ajuns sa primeasca doua lovituri în plin si scutul pornea sistemul de regenerare.

Nava inamica observa ca pamânteni începusera sa faca gauri în rândurile navetelor sale asa ca deschise focul cu tunurile. Cu o singura lovitură spulbera o nava a pamântenilor. Navetele primira ordin sa se retraga. Erau distruse. Mercury închise hangarele, dupa ce navele intrara, si deschise focul. Bateria tunurilor sonice era plina. Deschise la rândul ei focul asupra navetelor straine cât si asupra navei. Si navele fiintelor se retrasesera.

Trupele care erau la liziera paduri pornira spre Mercury. Urma asaltul. Mercury continua sa traga în nava inamica lucru care nu prea o afecta prea mult.

Nava Mercury
Puntea de comanda

Pe cele trei ecrane mici care se aflau în podea aparura imaginile trupelor inamice care se apropiu.

- Domnule se pare ca suntem asaltati.
- De catre cine? întreba Bruce.
- Soldatii din padure vin spre noi. Sunt sute.
- Trimite trupele. Trebuie sa mai rezistam.

- Când vor veni ajutoarele? întreba locotenentul. Bruce se uita la el. I-ar fi raspuns ca în mod normal când comandamentul central primeste un asemenea mesaj mai întâi trimite o nava sa se asigure ca nu este o capcana apoi vin propriu-zis ajutoarele. Când se gândea ca si el fusese unul dintre cei care votase aceasta lege. Se gândise la siguranta pamântului iar acum aceea lege era incredibil de idioata. Poate era un fel de pedeapsa a lui Dumnezeu pentru ce votase. Ajutoarele urmau sa ajunga peste maxim patru zile. Cam atât trebuiau sa reziste. Patru zile de cosmar.

Nava Mercury
Camera Scut B

Trupele de pe Mercury se înarmara. Așteptau sa fie atacati. Vazura soldatii care se apropiu. Erau verzi, îmbracati în echipamente portocali. Când se gândeau ca pe pamânt razboaiele se duceau doar la o masa iar soldati nu mai existau. Singuri soldati erau doar pe nave. Pamântul nu mai avea nevoie, avea cea mai organizata flota de nave. De fapt avea sute de flote de lupta formate din fregate, crucisatoare si nave de lupta care ar fi putut distruge o planeta dintr-un singur foc. Acum ei trebuiau sa lupte pe o planeta necunoscuta. Ei care nu o mai facusera niciodata. Era prima lupta reala si singura în care trebuiau sa supravietuiasca. Nu era genul de antrenament în care mureai apoi te ridicai de jos si spuneai ca data viitoare o sa fi atent. Trupele verzi navalira peste ei.

Nava Mercury
Puntea de comanda

Amanda intra pe punte însoțita de Lisa. Avea o problema foarte grava. Replicatoarele nu mai mergeau. Nici unul, indiferent ca era de mâncare sau medical.

- Chiar daca supravietuim luptei vom muri de foame, spuse Lisa care se apropie de Robin luându-l de mână.

- Si nu avem nici medicamente, zise Amanda care se apropie de Bruce. Acesta se uita la gâtul ei sa vada daca s-a vindecat si o saruta în acel loc.
- Cineva trebuie sa se priceapa la reparat replicatoare, spuse mai apoi acesta.
- Cei care se pricepeau erau în CSA si au...
- Unde este Bob?
- La statia tactica, încearca sa o scoata de acolo, spuse Robin.
- Domnule, avem o problema, spuse locotenentul.
- Ce este?
- CSB-ul este atacat de catre inamic iar soldati nostri vor sa se retraga. Nu vor reusi sa le tina piept.
- Ma duc sa repar un replicator, spuse Amanda si parasi puntea.

Nava Mercury
Camera Scut B

Soldati se retrasesera. Erau prea multe fiinte si nu facura fata. Pacea de pe pamânt îsi spusese cuvântul. Antrenamentul lor nu era acelasi. Nu mai existau razboaie de câteva sute de ani. Nu mai existau antrenamente serioase cum nici cauze si conflicte iar acum erau omorâti pe capete. Se pare ca pacea lor nu-i mai tinuse în forma. Pierdura una din cele mai importante piese ale navei. Adevarul este ca fiintele mergeau pe pereti si tavan dar asta nu era un motiv pentru esecul lor. Un soldat bun ar fi scapat din orice situatie. Parca acum ar fi fost nevoie de o echipa de la Q-Team, A-Force sau X-Com. Aceia care se luptau unul contra o suta, se miscau mult mai repede sau treceau prin obiecte. Acelea erau vremuri dar de câtiva ani acestia disaprura. Era pace nu mai era nevoie de ei iar acestia se retrasesera pe o planeta pe care o primira de la Comandamentul Central.

Nava Mercury
Unul din culoarele navei

Amanda gasi un replicator medical care era foarte putin afectat. Îl putea repara dar ar fi avut nevoie de ceva mai mult timp. Tunelul facea legatura între CSB si restul navei. În spatele usi se dadeau luptele. Bubuiturile si exploziile se auzeau tot mai aproape. Se concentra la replicator, avea nevoie de medicamente pentru soldatii raniti. Schimba cateva piese iar usa holului se deschise. Soldati de pe Mercury intrara în fuga batând în retragere. Fiintele verzi veneau cu zecile dupa ei. Nu putea pleca de la replicator, aproape îl terminase. Mai avea de schimbat o piesa apoi putea lua câteva calmante. Un soldat cazut ranit la picioarele ei iar mai multe raze ale armelor inamice trecura pe lângă ea. Replicatorul îsi începu procesul de creare. Un soldat o vazut si o lua de mână sa o scoata de pe culoar. Se smulse si lua arma soldatului care cazuse la picioarele ei. Se apropie de grupul de soldati si începu si ea sa traga. Vazu doua creaturi

care veneau spre ei mergând pe tavan. Ridica arma si trase iar replicatorul scoase un sunet de atentionare., terminase de creat calmantele. Se repezi la el în timp ce o creatura o prinse de picior. Se smulse si lua calmantele din replicator apoi se întoarse tragând în creatura. Alerga spre usa holului si o deschise. Se întoarse sa-i cheme si pe soldati care erau acolo dar nu mai era nici unul. Erau doar creaturi verzi care veneau spre ea tragând. Iesi si închise usa în urma ei blocând-o. Se uita la culoarul pe care se afla. Era singura. Singura supravietuitoare. Porni la fuga în timp ce fiintele trageau în usa pentru a o deschide.

Nava Mercury

Puntea de comanda

- Ce se întâmpla?

- Am fost prinși, creaturile se afla pe Mercury. Majoritatea echipajului a fost capturat.

- Trebuie sa rezistam pâna vin ajutoarele, spuse capitanul care se uita la usa puntii.

- Si când vor veni? întreba locotenentul.

- În nici un caz acum, raspunse acesta în timp ce usa se deschise. Scoasera armele iar fiintele verzi intrara pe punte. Începura sa traga uni în alti. Locotenentul se puse în fata capitanului pentru al apara dar acesta îl dadu la o parte. Acum fiecare era important, nu numai el. Locotenentul era prea tânar pentru a muri. Ridica arma si mai trase de câteva ori pentru ca mai apoi o creatura sa sara pe el si sa-l trântasca la pamânt. Puntea se umplu se creaturi. Printre ele era si comandorul îmbracat în albastru. Fusesera pusi sa stea în genunchi apoi comandorul parasi puntea. O parte din trupe parasira si ele puntea, câteva minute mai târziu dupa ce luara date din biocalculatorul lui Mercury.

Daca ar fi smuls arma creaturi de lângă el poate reusea sa elibereze puntea. Facu semn cu ochii soldatilor spre armele fiintelor. Acestia întelesesera. Acum aveau ocazia.

Nava Mercury

Statia tactica

Robin intra în sala de comanda a statiei tactice. Îl gasi pe Bob reparând-o.

- Ce s-a mai întâmplat pe nava? întreba Bob.

- Nimic nou, am fost capturati, nu avem medicamente, nu stiu unde este Lisa dar nici nu o pot cauta pentru ca am ramas prinși aici.

- Adica?

- Toate tunelurile sunt blocate. Am nevoie de un laser. Vreau sa fac o gaura într-un perete si bineînțeles harta navei. Daca trec prin pereti pot lua prin surprindere si pe atacatori.

- Nu am nici un laser dar daca ma ajuti aici putem scoate statia tactica.

- Cu ce trebuie sa te ajut?

- Trebuie sa recalibram toate sistemele pentru ca momentan nu functioneaza nici unul.

- Pe pariu ca au energie dar nu stiu sa o foloseasca.

- Ceva de genul. Eu ma bag sub pupitrul energetic sa refac sistemele iar tu le pornesti pe fiecare în parte si le setezi din nou.

- Bine, raspunse Robin în timp ce Bob se baga sub pupitru. Se aseza pe fotoliul din fata pupitrului de directionare. Porni primul sistem pe care îl avea în fata. Atinse o maneta dubla si porni senzori. Sfera care se deschise deasupra pupitrului reprezenta zona din jurul statiei tactice. Umbla la setari si mari aria senzorilor la câteva sute de metri. Un beculet îi atrase atentia ca tunurile sonice ale statiei tactice au intrat în functiune iar bateriile se încarca.

Pentru a folosi tunurile sonice avea nevoie de sistemul de tragere. Calculatorul statiei tactice nu era viu ca bio-calculatorul lui Mercury sau mai bine zis Mercury era creata pentru a semana cu o nava vie. Sistemul de tragere al navei selecta tintele care nu erau ale oamenilor, navete sau baze care nu erau create de catre oameni erau selectate automat pentru a fi distruse. Dar pentru folosirea sistemului de tragere era nevoie si de sistemul de lupta care pornea automat dupa tinta în cazul unei urmariri. Era capabila de a-se lupta singura în cazul în care pilotul era mort. Statia tactica putea duce misiunea pâna la capat apoi se întorcea la baza. Dar pentru a rezista la astfel de misiuni avea nevoie si de cele mai bune scuturi. Acest lucru facea ca statia tactica sa fie cea mai buna nava de lupta.

Undeva pe ecran porni statia de emisie care transcria mesajele sub forma de text care era trecut pe ecran. Aceasta linie de text de pe ecran era chiar sub indicatorul de viteza. Un indicator care arata ca nava chiar daca este la puterea maxima ea tot încet merge. Totul consta în directionarea energiei, cu cât mai mult cu atât mai bine. Acelasi principiu îl foloseau si navetele de lupta.

Porni sistemul de avertizare pentru cazurile în care ei erau tinta. Sistemul îi avertiza ca sunt urmariti sau se trage în ei. De cele mai multe ori erau avertizati dar tot statia tactica îi scapa de urmaritori. Cele doua tunuri sonice care erau la fel de mari ca si nava puteau trage atât în fata cât si în spate.

Dar pentru a folosi scuturile, armele si motoarele aveau nevoie de sistemul de configurare. Erau trei manete pe bord. Primul indica scuturile, al doilea armele si ultimul energia motoarelor. Energia se putea transfera de la o sursa la alta. Chiar daca era mai multa energie în motoare acestea nu se ardeau ci mergeau mult mai repede. Statia tactica fusese proiectata pentru a avea un anume nivel de energie. Acesta putea fi folosit dupa preferinta. Numai arme sau orice alt sistem. Oricum fiecare mergea cu foarte putin atunci când un alt sistem cerea mai multa energie. Iar cu cât un sistem avea mai multa energie se si regenera singur. Statia tactica era organica lucru care o facea foarte greu de distrus. Învelisul ei o apara de atacuri.

Parca era un animal care facea orice pentru a nu fi prins. Cu toate astea nu avea un creier organic ca Mercury. Robin se uita la toate consolele si sistemele energetice, functionau în parametri normali iar Bob iese de sub pupitrul energetic.

- Acum putem trece de scut, spuse Robin.
- Iar tu îți poti termina misiunea.
- Sa speram, desi...

Nava Mercury
Puntea de comanda

Stateau în genunghi în fata fiintelor. Acestea umblau la sistemele navei. Atinsera din greseala un buton si pe punte se auzi ce se vorbea pe statia tactica. Îl auzira pe Robin spunând ca statia tactica este operationala si ca se duce sa-l anunte pe capitan si sa-l aduca acolo. Bruce se uita la locotenent, trebuiau sa scape de acolo. Daca statia tactica era într-adevar operationala soarta razboiului se schimba radical. Undeva în sufletele oamenilor stiau ca statia tactica nu era cine stie ce. Cu toate astea se prindeau disperati de orice sansa indiferent de ce ar fi fost vorba. Acum toata speranta lor de viata era statia tactica si acesta trebuia sa-i salveze indiferent daca reusea sau nu. Capitanul sari la creatura din fata lui si îi smulse arma. Locotenentul îi urma exemplul. Ceilalti de pe punte se repezira si ei. Fiintele fusesera luate prin surprindere. Una din fiinte se repezi la capitan dar locotenentul îl salva omorând creatura. Bruce se uita la locotenent iar acesta îi facu semn cu capul ca poate pleca, se va ocupa el de tot. Capitanul iesi în graba de pe punte pornind spre statia tactica în timp ce locotenentul ordona omorârea fiintelor.

Nava Mercury
Statia tactica

- Am auzit ca ati reparat statia tactica, spuse Bruce în timp ce intra pe puntea de comanda a statiei tactice.

- Da, dar avem o problema, suntem prinsi sub Mercury.
- Cum o scoatem?
- Cred ca daca o teleportam vom reusi.
- Merg teleportatoarele? întreba Bruce care deja se obisnuise sa nu mai mearga nimic.

- Ma voi ocupa eu de ele, spusera simultan Robin si Bob. Capitanul le zâmbi si le arata usa. Trebuiau sa se grabeasca. Iesira iar Bruce deschise ecranul protector al statiei tactice. Se vedea pamântul. Statia tactica fusese prinsa sub Mercury. Fusese îngropata dar cu toate astea era aproape întreaga. Probabil pentru ca se regenera.

Nava Mercury
Sala de detentie

Usa se deschise si intrara mai multe fiinte. Îl eliberara pe prizonier si pornira cu el spre iesire. Îsi salvara prietenul. Alergau pe culoare sa se întâlneasca cu restul trupelor de asalt. Ajunsera pe un culoar unde erau numai fiinte moarte. Se uitara la ele. O fiinta simti ceva, ridica ochii si cazu secerata la pamânt de o arma a pamântenilor. Soldati de pe Mercury deschisera focul. Nu supravietui nici o fiinta.

Un soldat se apropie de fiinte. Se uita la ele. În sfârșit reusira sa elibereze o parte din nava. Le gasise punctul sensibil, gâtul. Daca continuau sa creeze ambuscade reuseau sa elibereze nava dar nu pentru mult timp. Nu de alta dar ei erau pe o planeta plina de astfel de fiinte iar ei erau doar o mână de soldati.

Nava Mercury
Camera scut A

Amanda intra printre ruine dupa supravietuitori. În mod normal ar fi ascultat de Bruce si ar fi trimis pe altcineva dar acum toti ori se luptau cu fiintele ori erau prizonieri. Încerca sa nu se gândeasca la cei care murisera. Erau prea multi. Îsi aducea aminte de cei care erau pe paturile de fier din cabinetul medical. Cei pe care sistemele de regenerare nu-i putea vindeca. Erau morti, singura boala care nu avea un leac. Se uita printre resturi. Nu erau sanse sa gaseasca pe cineva. Auzi un zgomot dar nu stia de unde. Cineva batea ritmat. Gasi locul si porni spre el, putea fi oricine. Putea fi o fiinta care cere ajutor. Ridica arma.

Nava Mercury
Sala consolelor

Cei doi se apucara sa reporneasca teleportorul. Fusese si acesta grav avariat.

- Si când te gândești ca Mercury era una dintre cele mai bune nave.

- Facea parte din flota de 12 nave imperiale.

- Atunci când au fost create nu se pusese problema ca vor trece prin ce a trecut Mercury.

- Sti ca de fapt numele original a lui Mercury, acum câteva miliarde de ani, a fost Mercury One?

- Da. A fost prima nava organica dar din pacate sa interzis sa se mai construiasca asa nave iar personalitatea lui Mercury One a murit de bătrânete.

- Acum a ramas doar Mercury.

- Ce s-a întâmplat cu celelalte nave?

- Dupa ce au fost recreate pentru a nu stiu câta oara ultimile versiuni au fost puse în muzeul spatial din sistemul Taurus.

- Nu am fost niciodata acolo dar cum voi scapa ma voi duce, acolo este toata istoria spatiala a omului.

- Deocamdata în clipa asta am descoperit ca mai avem o problema.

- Ce vrei sa spui?

- Scuturile aproape au cazut. Nu vor mai reziasta mult timp.

- Cât mai ai pâna repari teleportorul?

- Nu mult, trebuie sa ma ajuti sa prind cristalul asta aici, spuse Bob care pusese un cristal într-o gaura. Robin trebuia sa-l îl tina acolo pâna Bob reconfigura sistemul teleportorului. Reusi apoi cu acelasi cristal mai mari forta scuturilor dar tot distruse erau din cauza tunurilor si navetelor inamice care trageau în el. Navetele inamice iesisera pentru a ajuta asaltul asupra lui Mercury.

Se uitara la bateria scutului, cea pe care Robin o pusese la încarcat. Nu mai avea mult si era plina iar dupa aceea nimic nu se mai putea atinge de ei. Se pregatira sa iasa când Robin îl întreba pe Bob ceva ce el nu înțelesese niciodata:

- Ai spus, de fapt se stie ca nu se mai construiesc nave organice, dar Mercury nu este vie?

- Mercury doar gândeste ca un om. Navele organice pot lua decizi, au sentimente si chiar se pot îndrăgosti.

- Iar daca Mercury gândeste ca un om nu...

- Doar gândeste...

Nava Mercury

Camera scut A

Se apropie de locul de unde se auzea sunetul. Puse arma între ea si planseul de fier care era pe jos. Apleca capul spre podea si se uita sub el. Era un soldat. Batea cu un deget, pe care îl mai avea liber. Îl striga iar acesta întoarse usor ochi spre ea. Nu-si putea misca corpul.

- Cum te simti? Poti sa vorbești? Soldatul nu raspunse. Stai nemiscat, ma întorc cu ajutoare. Amanda se ridica de jos si porni în fuga pe culoare. Trebuia sa gaseasca pe cineva care sa o ajute. Trebuia sa-l scoata pe soldat de acolo.

Gasi trei soldati care pazeau un culoar. Îi lua cu ea ducându-i în CSA. Dupa mai multe încercari reusira si ridicara planseul. Amanda îi oferi primul ajutor si spuse soldatilor sa-l duca în cabinetul medical. Nu trebuiau sa-i miste gâtul, era deja fracturat. Înainte sa iasa si ea se mai uita la replicator. Era distrus. Momentan avea calmante dar se vor termina iar ea încerca sa nu se gândeasca la acest lucru.

Nava Mercury

Statia tactica

Bruce primi semnalul care arata functionarea scutului.

- Teleportorul este gata de... încerca sa spuna Bob.

- Teleporteaza statia tactica în afara navei! ordona capitanul prin emitator locotenentului.

Robin porni monitorul principal si cu ajutorul lui Mercury vazu ce se petrece afara. Vazu luptele care se dadeau. Navetele pamântenilor luptau cu cele ale fiintelor dar era greu sa reziste. Se gândi pentru o clipa la Lisa, nu o mai vazuse de mult timp. Spera sa nu fie pe o naveta de lupta. Se uita la Bruce care iese de pe puntea statiei tactice spunând ca este mai bine ca el sa ramâna pe Mercury. Vroia sa lupte alaturi de echipaj.

Navetele iesira pentru a atrage atentia. Nu trebuiau sa vada când statia tactica era scoasa. Trebuia aparata pâna era operationala si gata de lupta.

Bob se uita la pupitrul statiei tactice. Totul devenise opac în jurul lor. Începuse teleportarea iar un fascicol de ioni al unui tun strain distruse o portiune a scutului. Se defectasera sistemele energetice ale puntii iar teleportarea se opri. Bob si Robin deschisera ochii. Credeau ca sunt în afara lui Mercury dar erau tot acolo, nu fusesera teleportati. Atinse consola de transmisi si-l chema pe locotenent.

- Ce se întâmpla? De ce nu am fost teleportati?

- Am fost loviti în plin. Sistemele puntii de comanda sunt avariate.

- Vom veni sa le reparam, spuse Robin în timp ce porni dupa Bob.

Planeta KL-44

Naveta lui Lisa

Se uita la sistemul energetic al navetei. Forta scuturile la maxim ca si armele apoi porni în urmarirea unei navete. Gasi una care conducea unul din escadroanele de lupta. Porni pe urmele ei si o distruse. Acest lucru facu mai multe navete sa porneasca pe urmele ei. Activa sperziata comanda de închidere a motoarelor pentru a opri brusc în timp ce ceru ajutor altor navete. Mai multe navete îi venira în ajutor. Facuse bine ca se oprise pentru ca navetele care o urmareau trecura mai departe. Le vazu. Erau cele care conduceau escadroanele. Cele mai bune navete de lupta ale fiintelor fusesera lansate la atac. Probabil vroiau sa razbune moartea conducatorului pe care ea îl distrusese. Accelera. Nu vroia sa se retraga. Ea începuse lupta ea o va termina. Porni pe urmele altei navete distrugând-o în timp ce alte câteva se tineau dupa ea.

Nava Mercury

Puntea de comanda

Ajusera pe punte iar Lisa nu era acolo. Robin se uita dupa ea dar nu o vazu. Porni alaturi de Bob sa repare consolele energetice. Se uita la fata locotenentului, era trist la fel ca si capitanul. Se uitau la ecranul lui Mercury. Navele lor de lupta erau distruse

rând pe rând. Vazu alt tip de navete straine. Pareau mult mai bune, de fapt erau, asta pentru ca navetele lor erau distruse prea usor. Ce ar fi vrut sa fie si el acolo, sa distruga si el câtiva.

- Bine ca Lisa nu este acolo, spuse Robin cu voce tare dupa care trase aer în piept. Locotenentul își întoarse fata spre el. Se uitara câteva secunde unul la altul. Înțelesese privirea. Scapa din mâini piesele consolei energetice.

- NU! tipa Robin si se apropie de ecranul navei în timp ce alta naveta fusese distrusa. Mai erau doar doua navete terestre si zeci ale fiintelor. Încă o naveta fusese distrusa. Robin tresari.

- Ea este, spuse locotenentul arătând spre ultima naveta care încerca cu disperare sa scape de focurile navetelor.

- De ce nu o chemati înapoi? întreba Robin amenintând-ul pe capitan.

- Are statia stricata, raspunse locotenentul si într-adevar naveta scotea fum.

- Întoarce-te, spuse Robin care atinse ecranul navei. Naveta porni spre Mercury. Nu mai avea scuturi, mergea în zig zac pentru a nu fi nimerita. Ramasese si fara arme. Fumul motoarelor se îngroasa pe fiecare metru pe care îl parcurgea. Douazeci de navete inamice pornira dupa ea. Bob trecu la comanda tunurilor si deschise focul asupra navetelor inamice. Erau distruse dar tot ramâneau si tot mai veneau. O raza lovi în plin naveta lui Lisa. Încă o raza. Naveta se apropia tot mai repede de Mercury.

- Nu! spuse în soapta Robin de parca l-ar fi ascultat cineva, de parca ar fi exista cineva acolo sus care l-ar putea auzi. Si nu exista. Lisa se gândi la el, vroia sa fie acolo. Atinse ecranul navei, stia ca nu va scapa, stia ca Robin o asteapta acolo. Încă o raza. Naveta exploda chiar la intrarea în hangar. Robin porni la fuga pe usa. Traversa culoarele în fuga. Nimeri într-o lupta între soldati si fiinte, sau cel putin asta vazuse el. Trecuse prea repede printre ei. Usa hangarului îi simti prezenta si începu sa se deschida dar era avariata si se deschidea prea încet. Trecu sarind cu umarul prin aceasta. Cazu pe podea cu tot cu usa hangarului apoi se repezi la naveta în flacari. Intra prin trapa de acces care de abia se mai distingea si o gasi pe Lisa. Era prinsa cu cele sase centuri de fotoliul navei. Le desfacu în graba în timp ce hainele lor luara foc. O trase pe podeaua hangarului, cât mai departe de naveta. În hangar intra si Amanda însoțita de Bruce si Bob. Amanda se apleca asupra ei pentru a-i oferi primul ajutor. Porni scannerul pentru a vedea sistemele vitale dar acestea nu existau. Îi facu o injectie dar nimic. Murise. Scoase doua sisteme de regenerare pentru a încerca sa o reînvie dar nu reusi. Robin privea încremenit. Nu-i venea sa creada. Amanda ridica ochii plini de lacrimi si nu spuse nimic. Robin o îmbrânci si o lua de guler pe Lisa tipând sa se trezeasca. Îi apasa pe piept dar nimic. O lua în brate. Ceilalti priveau fara sa zica ceva. Nu aveau ce. S-ar fi razbunat, dar cum si cu ce? Ar fi facut ceva, dar ce? Bruce se apropie sa-l i-a de acolo dar Robin se smulse din mâna lui. Amanda se apropie de el.

- Daca o ducem în cabinetul medical poate un sistem de regenerare o sa reuseasca. Spusese asta desi în sufletul ei stia ca pentru a învia trebuia sa aiba macar creierul întreg dar ea fusese lovita la cap. Era plina de sânge. Se ridica în picioare tinând-o în brate. Stia ca nu o va învia dar putea încerca. Porni cu ea spre cabinetul medical.

Nava Mercury
Cabinetul medical

Amanda porni sistemul de regenerare. Aparatul încerca dar degeaba. Nu mai era nimeni care sa ocupe corpul. Ea, Lisa, murise. Amanda îl lua de mână pe Robin. Într-un fel îl înțelegea. Si ea ar fi facut la fel daca ar fi murit Bruce. Oricine ar fi facut la fel.

- Vreau sa rămân singur cu ea, spuse Robin care își sterse lacrimile de pe obraji. Ceilalti parasira încaperea. Astepta ca toti sa iasa apoi opri sistemul de regenerare. Se aseza lângă ea pe patul metalic si o lua în brate. Nu mai vroia nimic altceva. Nu îl mai interesa razboiul. Nu vroia sa stie de altceva. O vroia doar pe Lisa. Îi spuse în soapta la ureche ca o iubeste. O iubeste mai mult decât viața lui.

- Eram în stare sa fac totul pentru tine iar acum este prea târziu. As fi vrut sa mai rămâi încă o zi cu mine. Doar o zi sa îți spun cât te iubesc. Îmi doream sa te tin în brate, sa te stiu lângă mine. Îmi doream sa-ti vad zâmbetul în fiecare dimineata iar acum când stiu ca nu mai esti o sa-mi fie greu. Sa stiu ca te am avut si te-am pierdut. Nu-mi închipuiam ca o sa mori. Te vedeam mereu lângă mine în vise.

Îi venea sa urle de durere. În clipa aceea s-ar fi ridicat si ar fi distrus toata planeta dar nu avea cum. Ar fi facut orice dar acest orice nu o putea aduce înapoi pe Lisa. O privea si nu-i venea sa creada ca murit. Ar fi vrut sa moara si el dar nu acum, nu înainte de a-i salva pe ceilalti. Se putea ridica. Putea distruge planeta. Statia tactica putea face toate astea. O saruta apoi se ridica din pat. Îi promise ca o va duce acasa.

Nava Mercury
Puntea de comanda.

Se chinuiau de zor sa repare consolele energetice dar nu reuseau. Când reparau una, alta era distrusa. Nu mai rezistau mult. Fuselajul lui Mercury începu sa cedeze. Ei, oameni, nu mai aveau forta. În loc sa se încurajeze ei se gândeau ca vor muri. Deja uni nu mai faceau nimic. Nu mai credeau în vre-o salvare. Usa puntii se deschise. În prag era Robin, avea de îndeplinit o singura dorinta dar pentru asta trebuia sa scape de acolo. Si avea sa o faca indiferent de consecinte. Se apropie de o consola, cea a scuturilor. Smulse sistemul care permitea scuturilor sa porneasca numai dupa ce bateria era plina. Toata energia strânsa fusese imprastiata prin scuturile navei. Se ridicara si erau mai rezistente ca oricând. Se uita la Bob întrebându-l daca poate teleporta statia tactica.

- Nu am gasit un loc unde sa...

- Atunci fa tot posibilul! spuse Robin în timp ce porni spre usa. Bob se apleca asupra scannerului si cauta locul cel mai sigur pentru teleportare. Nu-si permitau ca statia tactica sa fie lovita în timp ce teleportarea era activa.

Nava Mercury

Unul din culoarele navei

Soldati faceau tot posibilul pentru a elibera nava. Auzisera ca se ridicasera scuturile. Alti straini nu mai puteau veni. Acum era sansa lor sa-i termine pe cei din interiorul scutului pentru a se reorganiza. Trebuiau sa reziste. Formara ziduri vii cu care traversau orice culoar pe care erau fiinte. Nu scapa nici una. Trebuiau sa reziste pâna la capat. Acum nu mai exista o cale de întoarcere. Erau acolo si trebuiau sa scape vii sau în sicrie de plumb iar în aceste momente viata era mai importanta. Gasira o creatura îmbracata în albastru care gesticula nervoasa la alte fiinte. Asta reusi sa mai faca pentru ca mai apoi fusese spulberata cu tot cu fiintele de lângă ea. Acum nu mai exista cale de întoarcere. Daca s-ar fi oprit ar fi însemnat ca-si semneaza condamnarea la moarte. Trebuiau sa scape.

Nava Mercury

Puntea de comanda

Fiintele navalira din nou pe punte iar cei aflatii acolo deschisera focul. Era unul din atacurile fulger ale fiintelor. Puntea de comanda se umplu de raze sonice si ionice ale armelor care încercau sa asculte ordinele. Bruce o vazuu pe Amanda ca se opri sa încarce arma. Era descoperita. Vazu o fiinta ca îndreapta arma spre ea. Sari. Asta fusese primul impuls. Amanda auzi un zgomot. Ridica capul si vazuu cum în fata ei cade Bruce plin de sânge. Credea ca este într-un vis. Spera sa se trezeasca. Nu reactiona. Îl vedea si nu îi venea sa creada. Cazu în genunchi lângă el. Era real. Îi desfacu haina si vazuu pieptul plin de sânge. Avea pielea arsa. Îi facu semn lui Bob sa o ajute sa-l ia de acolo. Îl traseră în spatele unui pupitru. Erau în siguranta acolo. Nu-l puteau scoate sa-l duca la cabinetul medical. Nu-l puteau ajuta. Erau prinsi de catre fiinte pe punte.

- Sa nu mori, nu acum.

- Nu... pot sa...

- Nu vorbi, te vom scoate de aici. Se uita la Bob care tragea în fiinte. Dar acestea erau tot mai multe. Nu se mai terminau. Ridicasera scuturile iar cele care mai ramasesera în interiorul scutului, pe nava, încercau sa distruga puntea de comanda.

- Rezista, imediat te vom scoate de aici!

- Nu...

- Ba poti, o sa am nevoie de un tata pentru copilul nostru. Nu poti sa mori pentru ca te iubesc. Ma auzi? Bruce nu mai raspundea. Nu mai avea cum.

Bob o vazuu pe Amanda cum vorbea cu Bruce. Se gândi ca poate mai este în viata. Daca eliberău puntea l-ar fi putut duce la cabinetul medical. Se ridica în picioare si începu sa traga. Fiecare raza își atingeă tinta. Trebuia sa-l salveze pe Bruce. Ceilalti de

pe punte se ridicara si ei de jos. Îi urmau exemplul lui Bob. Pornira chiar si spre fiinte. Le gonira. Bob se apropie de Amanda si Bruce. Acesta statea aplecata asupra lui Bruce. Îl tinea în brate. Bob o atinse pe umar.

- Am eliberat puntea, sa-l ducem în cabinetul medical. Amanda nu-i raspunse. Ce putea sa-i spuna? Cum putea sa-i spuna? Bruce murise iar Bob întelesese tacerea. Se îndrepta spre consola teleportorului.

- As fi vrut sa mai ramâi cu mine! Stiu ca este târziu sa-ti spun dar te iubesc. De când am ajuns aici am avut cele mai groaznice gânduri dar nu credeam ca vor deveni reale. O sa-mi fie greu fara tine, spuse Amanda care îsi sterse lacrimile. Se ridica în picioare dupa ce-l mai saruta o data.

Porni spre hangar. Tot ce vroia acum era sa stie ca l-a razbunat pe Bruce dar era mai mult decât atât. O facea si pentru copilul ei. Daca ar fi ramas acolo copilul ei ar fi murit. Trebuia sa faca orice pentru a scapa. Desi în mod normal s-ar fi retras în cabina ei si ar fi plâns, acum tot ce conta era sa-i asigure copilului un viitor. Sa-l duca pe Bruce acolo unde ar fi vrut el sa traiasca si sa moara. Pe plaja.

Nava Mercury

Hangarul principal

Ajunse în hangar. Pe drum avusese grija sa-i cheme pe toti soldatii dupa ce se asigurasе ca nu mai sunt fiinte la bord. Chemase si piloti. Trebuiau sa asigure apararea pâna veneau ajutoarele. Primise un mesaj de la Robin. Ea trebuia sa organizeze apararea lui Mercury cât timp ei scoteau statia tactica.

- Nu voi începe sa bat câmpi despre noi si viata noastra dar în schimb va voi spune doar ca vom ajunge acasa. Vom scapa de aici dar pentru asta trebuie sa-i distrugem. Atunci când un om devine soldat stie ca în acea clipa a murit. Razboiul este doar modul în care o face. Orice soldat a murit la înrolare dar va învia prin victorie. Sa le aratam ca suntem mai buni ca ei si ca vom ramâne asa pentru totdeauna...

- Nu ne vom preda! o întrerupse un soldat care ridica mâna în aer.

- Pentru Bruce!

- Pentru libertate! strigara piloti apoi cu toti se repezira la navete. Acum fiecare avea un rol. Fiecare stia ca libertatea lor depinde de fiecare, chiar daca ar fi murit. Amanda privea navetele cum se îngramadeau spre iesire. Statia tactica trebuia sa scape. Trebuia sa iasa de acolo si sa-i apere. Era singura speranta. Se urca într-o naveta de lupta si parasi si ea nava.

Nava Mercury

Puntea de comanda

Bob porni teleportatorul, gasise un loc pe marginea unui lac vulcanic. Era singurul loc unde nu erau fiinte. Atinse tastele. Începînd din acea clipa totul se schimba

radical. Devenea razboiul lor. De acum în colo soarta lor se afla în mâinile lor, nu a fiintelor. Statia tactica începuse se fie transformata în mii de celule si atomi. Era fragmentata în placute informationale lichide. Fiecare placuta pornea cu viteaza lumini si se regrupa cu altele la destinatie. Fiecare placuta reprezenta ceva din nava. Teleportarea mergea chiar foarte bine iar... Scutul primi o lovitura în plin dereglând pentru o fractiune de secunda toate sistemele. Bob se uita îngrozit pe consola teleportorului. Lovitura fusese chiar în timpul încheieri sesiuni de teleportare. Era posibil ca bucati din nava sa nu fi ajuns la destinatie. Ar fi fost bine daca erau de nava pentru ca puteau foarte bine sa fie Robin. Pierdu si legatura cu statia tactica. Nu stiau daca ajunsese la destinatie pentru ca scannerul fusese dereglat. Acum toate sistemele energetice se redusera la jumate. Ceva le lua forta. Desi fiecare aparat indica ca are energie în acelasi timp nu functionau pentru ca nu aveau energie.

Planeta KL-44

Zona de lupta de deasupra paduri

Toate navetele pamântenilor iesira la lupta. Erau câteva zeci. Ultimile. Daca si acestea erau distruse atunci totul se termina. Amanda conducea un grup de navete de lupta. Primea lovituri dar nu se lasa, vroia sa distruga cât mai multi. Se avânta dupa o naveta pe care o distruse în ultima clipa. Trecu prin explozia navetei inamice, pierdu scuturile. Singurul lucru pe care îl putea face era sa se întoarca pe Mercury pentru a regenera naveta. Îi veni un gând. Nu descoperi ceva, nu vazuse ceva. Nu erau copii la bordul lui Mercury. Când plecase de pe pamânt venisera la bord famili întregi. Unde erau copii? Vroia sa-i gaseasca, avea un sentiment ciudat. Daca fusesera prinsi? I-se facu rau simtind un gol în stomac. Porni spre Mercury.

Planeta KL-44

Nava straina

Nava fiintelor vedea ca pamânteni fac eforturi disperate de a distruge. Vroiau sa scape. Capitanul navei ordona lansarea tuturor navetelor. Se plictisise de acest razboi. Vroia sa termine o data. Daca cumva veneau alti dupa nava cazuta îi puteau distruge. Daca i-au distrus pe acestia o mai puteau face o data. Privea cum navetele de lupta paraseau nava. Scannerul si radarul indicau pozitiile navetelor de lupta pamântene pentru ca tunurile lor sa le distruga. Totul avea sa se termine în curând doar ca... O pata de culoare invada radarul. Scannerul detecta viata. Un monstru organic venea spre ei. Deschise un ecran de pe unul din aparatele de lângă el. Încremeni. O nava necunoscuta îi ataca. Venea cu toata viteza spre navete distrugându-le. Tunurile statiei tactice smulgeau bucati întregi din navetele fiintelor. Capitanul încremeni.

Planeta KL-44

Statia tactica

- Toate navele sa se întoarca pe Mercury. Ma voi ocupa eu de tot, spuse Robin în timp ce porni radarul. Privea navele lui Mercury cum se retrag. De acum încolo el avea sa distruga navele straine si scuturile. Asta era cea mai grea parte. Mari viteza motoarelor si ridica nivelul tunurilor la maxim. Scuturile nu erau importante daca nava se ferea la timp. Miza pe senzori ei organici. Porni în urmariri distrugatoare rupând navele fiintelor. Trebuia sa le distruga. Multe dintre ele care se mai puteau retrage o faceau foarte repede. Pentru prima oara fiintele descoperira ca nu sunt ei zeii planetei. Robin avea sa-i distruga desi ar fi vrut sa-i chinuie putin. Întoarse statia tactica spre nava fiintelor si deschise focul. O zguduia cu totul dar totusi scuturile rezistau înca. Ridica si el scuturile caci nava straina tragea cu toate tunurile în el. Acum nu avea nevoie de arme.

Se uita pe schemele navei straine. Singurul loc prin care putea distruge nava era acela în care trebuia sa puna bomba, dar cum ajungea acolo? Scuturile îi blocau calea. Se aseza din nou la pupitrul de comanda si deschise focul. Trebuia sa faca scuturile sa cedeze. Daca ar fi urmat si el un plan al fiintelor. Unul ca acelea în care le-au distrus CSA-ul. Trebuia sa traga mereu în acelasi loc pentru a face sistemul lor energetic neoperational în acel loc apoi se putea teleporta cu bomba la bord. Dar nu trebuia sa fie în apropierea sistemului lor energetic pentru ca le-ar fi facut pe fiinte sa stie exact unde vrea el sa ajunga. Se îndeparta de nava apoi se întoarse deschizând focul. Îl mentinu chiar daca primi si statia tactica lovituri. Scutul se regenera foarte greu. Când mai erau câtiva metri reusi si lasa nava fiintelor fara scut într-un loc. Dar pentru câteva secunde. Robin apasa doua taste în aceeasi secunda. Teleportorul si pilotul automat.

Statia tactica ramasese afara sa distruga navele. Se putea descurca si singura. Navele inamice reiesira la lupta, se pare ca acea cadere a scutului le daduse de gândit. Statia tactica porni sa distruga.

Nava Mercury

Hangarul principal

Prinse naveta în cleme apoi se îndrepta spre primul soldat pe care îl vazuu mai aproape.

- Unde sunt copiii?

- În siguranta.

- Unde anume?

- Vino cu mine, spuse soldatul si porni spre usa. Îl urma pe culoare. Coborau din ce în ce mai jos. Ajunsese la penultimul nivel. În unele locuri nu mai era nici macar puntea culoarului ci doar pamânt. Lipsea un nivel cu totul. Ajunsera în fata unui perete iar soldatul îi arata un dulap de fier care se sprijinea de un perete. Bata de trei ori în el iar dupa câteva secunde cineva începu sa-l împinga. În spatele lui erau trei soldati. Soldatul care o adusese o invita sa intre. Era o fosta magazie. Intra si vazuu ceea ce nu

credea ca va vedea vreodata. Toate sistemele din camera mergeau la capacitatea maxima. Replicatoarele de mâncare si medicale erau operationale. Mercury le reparase pentru a avea grija de zeciile de copii si mame care erau acolo. Mercury folosea energia care "lipsea" pentru a proteja familile. Le considera mai importante.

- Aici sunt în siguranta pâna vin ajutoarele.

Amanda se apropie de un copil, îl lua în brate, trebuia sa-i apere. Magazia se zgudui. Nava straina deschise focul lovind-o pe Mercury. Privea fetele copiilor speriasi. Copii care nu se vor mai întoarce niciodata acasa. De ar reusi Robin. Lasa copilul la un soldat si iesi din magazie dupa ce auzi ca Mercury pierdu scuturile si ca fiintele nevalesc peste tot. Lua arma unui soldat si porni pe culoare. Nu stia ce va face. Nu stia ce se va întâmpla dar, ea, va lupta pentru Bruce si toti copii de pe nava. Îi va salva.

Nava inamica

Un culoar

Înainta încet pe culoar strângând bomba la piept. Nu avea harta navei cu el. Nu se gândise sa o i-a. Nu avea nici cea mai vaga idee cum sa ajunga în camera unde trebuia sa puna bomba. Intra într-o sala plina de fiinte. Se uita la ele. Acestea se uitau la el. Nici unul nu se astepta sa se întâlneasca. Robin zâmbi si se întoarse spre usa pornind la fuga. Fiintele se luara dupa el. Îl fugarira pe mai multe culoare. Scoase arma lui, cea adaptata si vazu în fata lui o usa. Una ciudata. Recunoscu semnul din dreptul ei, era sala energetica. Se apropie de aceasta si trase în aparatul care o tinea închisa. Intra în timp ce o raza îi strapunse umarul iar alta îi zgârie mijlocul. Închise usa si o bloca tragând în sistemul de închidere.

Se apropie de sistemul energetic. Trebuia sa puna bomba. Daca urma sa o faca murea si el. Daca el murea nu mai putea îndeplini cea ce-i promisese lui Lisa. Totusi va pune aparatul. Nu-l va porni, doar îl va pune. Va vedea ce va face mai departe. Statia tactica nu-l putea teleporta afara de acolo. Singura metoda de-a scapa era sa moara.

Nava Mercury

Unul din culoare

Amanda conducea trupele de eliberare. Mai mult ca oricând dorinta lor de libertate era puternica. Moartea nu-i mai speria. Navetele iesira ajutând statia tactica. Trupele de la sol erau gonite. Chiar daca veneau fiinte de pe toata planeta ei rezistau. Trebuiau sa o faca chiar daca nu aveau nici o sansa. Fiecare avea ceva de rezolvat. Pe cineva de razbunat. Fiecare vroia sa fie acasa cu cei dragi. Se saturasera sa vada atâta sânge. Acest razboi îi marcase pe viata. Era acea frica ca nu-si mai pot vedea rudele, familile. Ca vor muri pe o planeta necunoscuta, dar vor fi macar eroi. Acest razboi va fi unul care îi va învăta sa nu mai faca greseli. Un razboi care le va schimba viata, nu numai lor ci si întregii omeniri.

Nava inamica
Sala energetica

Fiintele "bateau" la usa dar lui nici nu-i pasa. Avea de îndeplinit o misiune, începu sa puna aparatul. Îsi aducea aminte de momentele petrecute la academie. De momentul în care o vazuse pentru prima oara pe Lisa. Când se îndrăgostise de ea si cum facuse totul pentru a ajunge pe aceeași nava cu ea. Spera ca o data va accepta si va fi prietena lui iar acum când aproape reusise, totul, fusese distrus. Dar cu toate astea ea era încă vie pentru el. De când era mic învățase de la parinti sa își urmeze doar cariera. Îl învățase ca prieteni nu sunt importanti. Pentru ca atunci când va fi amiral nu va mai avea prieteni. Ca era mai bine sa se obisnuiasca sa nu-i aiba încă din copilărie. Desi îl avusese pe Bob. Erau cei mai buni prieteni. Niciodata rangurile nu stătusera între ei. Când era mic își crea prieteni imaginari cu care vorbea. Prieteni pe care îi simtea, pe care îi putea atinge. Prieteni care gândeau independent de el si-l ajutau. Ei erau prieteni pe care nu-i putea avea din cauza educatiei si societatii care se baza doar pe cariera. Cariera care îi ajuta sa se dezvolte pe zi ce trecea, totul pentru a deveni cea mai puternica rasa din univers. Acest lucru nu-i ajuta însă. Acum unde era toata acea cariera pe care el a urmat-o? Ar fi avut nevoie de prieteni pentru a scapa de acolo. Dar el nu mai avea decât un singur prieten iar acesta avea o misiune mult mai importanta. Ar fi avut o prietena pe care sa o iubeasca dar aceasta a murit. Dar nu pentru totdeauna. El o simtea lângă el. O vedea. Undeva în sufletul lui o si auzea. Nu exista desi era lângă el, acolo.

Puse aparatul si ridica ochii privind-o pe Lisa. Se uita la el. Ar fi vrut sa-i spuna cât o iubeste. Ar fi vrut sa o tina în brate dar nu mai avea cum. Îi privea ochii, erau asa frumosi. Întinse mâna spre aparat pentru a-l porni dar Lisa îl prinse de mâna.

- Nu acum, nu ti-a venit timpul. Mai ai ceva de terminat pe Mercury.

- Dar vreau sa fiu cu tine!

- Nu acum, vei veni când îți va veni timpul, eu te voi astepta. Mai ai ceva de facut pe Mercury. Se ridicara amândoi în picioare si se îmbrățisara.

- Dragostea este mai puternica decât moartea! spuse Lisa apoi Robin se apleca pregătind aparatul sa porneasca peste o jumătate de ora.

- Voi distruge scuturile si ma voi întoarce pe Mercury cu ajutorul lor, zise Robin arătând spre usa. Lisa îi zâmbi. Robin se apropie de usa si trase în cele doua placute care tineau usa închisa. Aceasta cazu iar fiintele navalira peste el. Îl legara tragându-l dupa ele. Pe drum spre nicaieri îl loveau si scoteau tot felul de sunete. Nu-i înțelegea si nici nu vroia sa-i înțeleaga. Daca planul lui era bun, totul era în mâinile lui.

Nava Mercury
Iesirea unui culoar

Gonise toate fiintele. Alaturi de ea luptase Bob si nu numai atât, soldatii raniti venisera si ei. Nu vroiau sa piarda ocazia. Reuseau, își vedeau visul cu ochii. Goneau fiintele. Mercury nu mai avea scuturi dar nici nu mai era atacata de nava inamica. Statia tactica si navele o tineau ocupata. Trebuiau sa soseasca navele flotei. Trecusera doua ore de la prabusire iar flota nu venise. Se întoarsera pe nava pentru a elibera si alte locuri ale lui Mercury, pentru a elibera echipajul capturat.

Nava inamica

Sala de comanda

Era în fata unei fiinte îngrozitor de urâte. Grasa si scarboasa. Dar nu-i pasa, se uita în jur pentru a înțelege mecanismele. Se uita pentru a vedea de unde sunt directionate scuturile. De unde poate sa anunte statia tactica sa vina sa-l i-a de acolo. Fiinta se apropie de el începând sa-i vorbeasca. Robin nu era atent. Parca vorbea aceeasi limba ca si el. Oricum el nu înțelegea. Vazu pe un monitor statia tactica cum trage în nava. Vazu pe un panou un bec. Probabil de acolo erau attentionati ca scuturile sunt lovite. Acolo, în zona aceluia beculet se afla si butonul care le opreste. Mai ramânea problema cu chemarea statiei tactice. Avea nevoie de o statie de emisie. Mai era butonul scuturilor pe care nu-l putea apasa pentru ca sala era plina de fiinte. Le-ar omorâ pe toate, în aceea clipa simtea ca are puterea sa o faca. Mai mult ca oricând. Se uita la fiinta. O studie din cap pâna în picioare. Îi zâmbi ironic. Se uita la creaturile de lângă el. Îi venea sa râda, era asa simplu. El nu avea nimic de pierdut pe când ei aveau totul. Va miza totul pe o singura lovitura. Ridica mâinile mai repede decât crezuse ca o va face vreodata si rupse gâtul capitanului. Fiintele priveau si nu înțelegeau. Nu credeau. Pentru o secunda nimeni nu reactiona dupa care se repezira la el. Robin se lasa jos luând arma capitanului. Începu sa traga în toate directiile. Se învârtea prin camera, se lasa jos la fiecare raza îndreptata spre el. Fiecare raza a armei îi arata ca va fi liber. Fiecare lovitura era o speranta de viata dar totusi ceva îi atrase atentia. Cineva îi spunea ca usa se va deschide. Trebuia sa împiedice acest lucru. Se repezi spre usa trecând printre creaturile care îi sfâsiau carnea de pe el. Trase în siguranta usii apoi se întoarce sa termine ce a început. Nimeni nu mai putea iesi si nici intra. Ridica arma si o prinse cu ambele mâini. Nu mai vedea nimic în fata lui. Totul trebuia sa moara.

Nava Mercury

Puntea de comanda

- Mai sunt trei persoane neindentificate în zona 83 a navei.
- Ne vom ocupa de ei, raspunse Bob prin statie. Mai erau trei fiinte la bordul navei. Doar trei apoi nava era libera. Reusira si speriasera pe atacatori. Alergau pe culoare spre zona 83. Deja toate intrarile si iesirile navei erau pazite. Nimeni nu mai

intra. Reusira. Intrara în zona 83 deschizând focul. Fintele de acolo nu au aflat cine i-a omorât. Nici nu-i simtira pe soldati.

- Se pare ca suntem din nou atacati dinspre nord-est, spuse Bob. Amanda ridica arma si porni spre zona respectiva. Le puteau tine piept.

Nava inamica

Sala de comanda

Se apropie de panoul de unde se dezactivau scuturile. Apasa pe toate butoanele. Nu se întâmpla nimic. Gasi unul galben, cel mai îndepartat. Îl apasa. Îi era frica de faptul ca poate va porni sistemul de autodistrugere. Simti cum energia navei scade. Scutul se oprea. Trebuia sa cheme statia tactica. Trebuia sa iasa de acolo. Începu din nou sa apese butoanele. Gasi pe un ecran mic unul din mesajele pe care ei le trimisesera. Mai mult ca sigur acolo era statia de emisie. Apasa butoanele strigând statiei tactice sa-l scoata de acolo. Spera ca va fi auzit. Pentru prima oara era speriat. Era stresat. Trebuia sa ajunga pe Mercury. Vroia sa stie ce este pe Mercury. Ce este acolo de Lisa i-a spus sa se întoarca. Nu vroia sa moara înainte de-a o duce acasa. Simti cum usa sali de comanda este aruncata în aer. Se uita îngrozit. Trebuia sa plece de acolo. Expira si timpul. I-se facu rau. Îl întepea inima. Parca ar fi avut un infarct. Nu mai vedea în fata lui la un metru. Îi tiuiau urechiile. Vroia sa scape de acolo. Apasa disperat butoanele. Fiintele deschisera focul.

Nava Mercury

Iesirea dinspre nord-est

Construisera un fel de baricada în spatele caruia se ascunsera. Oprira avântul fiintelor dar cu toate astea erau înca multe. Mult prea multe. În curând li-se termina si munitia. Fiintele faceau totul pentru a ajunge la baricada iar locotenentul le dadu vestea. Vestea care îi facu sa iasa din spatele baricadei si sa-i înfrunte pe atacatori. Robin scapase de pe nava si era la bordul statiei tactice. Bomba fusese pusa. Toti soldatii care mai erau în viata pornira spre fiinte tipând de bucurie. Era atacul decisiv.

Statia tactica

Puntea de comanda

Îsi puse o placuta de sticla între dinti apoi turna o substanta pe rana de la umar. Tipa iar rana începu sa arda. Îi tremurau picioarele de durere. Scuipa placuta apoi se

bandaja asa cum reusi. Se aseza la comanda statiei tactice si se uita pe ceas. Mai erau câteva minute. Trebuia sa ia nava de acolo. Daca exploda deasupra lui Mercury atunci si ea urma sa fie distrusa. Deschise focul asupra navei inamice atragând-o spre oceanul de lava. Acolo explozia nu facea nici un rau oamenilor. Cei care ajunsesera în sala de comanda a navei o programara sa distruga statia tactica. Porni dupa aceasta. Robin privea cum planul lui mergea. Reusise. Mai erau patru minute. Treceau prea încet. Fiecare secunda i-se parea o eternitate. Vroia sa se termine. Vroia sa ajunga acasa.

Ajunsesese deasupra oceanului iar nava se tinea dupa el. Timpul se scurse iar nava nu exploda. Privea ceasul si vedea cum nava este înca acolo lângă el. Întoarse statia tactica si deschise focul. Daca bomba nu-si facuse efectul atunci le va arata el ce înseamna chinuri. Porni cu toata viteza spre nava straina. Selecta mai multe tunuri ca tinte apoi deschise focul.

Nava Mercury

Padurea de lângă nava

Soldati de pe Mercury cucerira, ceva ce nu credeau ca se va întâmpla, o zona importanta din padure. Deja lupta luase o alta întorsura. Acum puteau lupta si ei mai bine. Copaci îi ajutau sa se ascunda. Era totusi destul de greu pentru ca fiintele erau si ele verzi dar erau speriate. Reusisera si speriară toate trupele fiintelor. Se retrageau. Locotenentul îi anunta sa ramâna în perimetrul scuturilor pentru ca în curând vor fi reparate.

Fiintele încercara sa-i atace cu niste navete mai mici dotate cu tunuri dar nu reusira. Oameni practic nu mai vedeau nimic. Calcau totul în picioare trecând prin explozii. Navetele cu tunuri fusesera capturate. Nimic nu-i putea opri.

Oceanul de lava

Statia tactica

Distrugea toate tunurile, navete nu mai avea. Tunurile încercau sa-l distruga dar nu reuseau în schimb el nu lasa nici unul. Dupa câteva minute toate tunurile fusesera distruse. Acum trebuia sa distruga nava. Nava care nu mai avea nici energie nici scuturi. Se apropie de nava straina si deschise focul. Nu se misca de acolo. Tragea incontinuu. Nu-l interesa cât dura, el avea tot timpul din lume iar nava ceda. Încet încet porni spre ocean. O privea cu lacrimi în ochi. Privea si ceasul bombei care attentiona ca aparatul se activeaza. Întoarse statia tactica pornind spre Mercury. În urma lui nava straina intra în ocan. Se scufunda. Atunci exploda si bomba. Explozie care provoca un val imens de lava. Un val care matura totul în cale.

Robin ajunse la Mercury, porni teleportatorul si o aduse la bord pe Lisa. O întinse pe un pupitru. Acum o va duce acasa. Se aseza la comanda navei dar ceva îi spunea sa nu plece. Mai era ceva. Ceea ce-i spusese Lisa ca trebuie sa faca el. Vazu valul. Vazu

nava fara scuturi. Trebuia sa faca rost de energie pentru scuturi. Porni harta holografica a lui Mercury si cauta rezerva de energie. O gasi. Era operationala si folosita doar pentru o încapere. Scana încaperea si vazu familile. Toti copii de pe Mercury erau acolo iar aceasta îi apara. Se aseza la pupitrul de camanda si o chema pe Mercury.

- Am nevoie de energie pentru scuturi. Daca nu le ridici valul va distruge nava si toti oameni.

- Îmi pare rau dar energia are alt scop.

- Copii au nevoie de parinti. Ridica scuturile. Stiu ca esti o nava organica vie. Asculta-ti sufletul. Nu-i lasa sa moara pe toti... Mercury ma auzi... MERCURY!!! Nu-i raspunse. Se înselase în privinta ei. Era doar un calculator. Lasa statia tactica cât mai jos pentru a o apara pe Mercury cu scuturile ei. Valul venea spre ei. Statia tactica ridica scuturile dar nu erau destul de puternice. Scutul se deschise în fata lui Amanda. Privea fiintele care pornisera spre Mercury pentru a scapa de val iar atunci se întâmpla, scutul se ridica. Toata energia lui Mercury era în scuturi. Era cel mai rezistent scut pe care îl avusesera vreodata. Era solid.

Amanda si Bob priveau fiintele care se rugau sa-i lase si pe ei sa intre în interiorul scutului dar acestia le întorsera spatele pornind spre Mercury. Valul ajunsese si îi acoperi. Totul deveni rosu.

Planeta KL-44

Statia tactica

Se apropie de Lisa. O va duce acasa asa cum i-a promis. Vazu nava Mercury întreaga. Valul nu o atinsese. Programa statia tactica sa se întoarca pe pamânt iar el se întinse lângă Lisa. Îi trecu mâna prin par. O iubea mai mult ca oricând iar ea murise. Crezuse ca moartea fiintelor îl va bucura dar acest lucru îl facu sa se urasca mai mult. Daca el fi fost mai bun ca ea. Daca ar fi avut un grad mai mare. O functie care sa-i permita sa-i interzica sa paraseasca Mercury. Daca ar fi fost cu ea acolo în naveta. Dar toate aceste gânduri nu o puteau aduce înapoi. Pe punte se facu întuneric. Nava se îndrepta spre spatiu.

Nava Mercury

O naveta de salvare

Bob o ajutase sa-l urce pe Bruce în naveta. Amanda urma sa-l duca acasa.

- Esti sigur ca nu vrei sa vii?

- Cineva trebuie sa se asigure ca ajung cu totii acasa.

- Sper sa ne mai vedem.

- Si eu, raspunse Bob si se îmbratisara. Coborâ de pe naveta si se uita cum aceasta se ridica si iese din hangar. Se uita la navele flotei care venisera. Erau sute. Cerul se înegrise. Pentru prima oara vazuse si el toate flotele imperiale la un loc. Toate cu

acelasi scop comun dar venisera prea târziu. Porni spre punte dupa ce vazu naveta lui Amanda zburând alaturi de statia tactica spre spatiu. Vor ajunge acasa, nimic nu-i mai putea opri. Acum flota va distruge totul, se va asigura ca nu va ramâne nici cel mai mic fir de praf din aceasta planeta.

Ajuns pe punte Mercury îi spuse de locul unde erau copii si de faptul ca ea anuntase flota. Ea își chemase rudele ei, navele. Mesajul nu era pentru comandamentul central ci pentru nave. Pentru nave nu contau capcanele, ele erau mereu unite. Pe punte intrara soldatii de pe fregatele flotelor. Vazu pe ecranul navei cum soldatii scoteau oameni din resturile lui Mercury. Bob o mai auzi pe Mercury spunând ca cele doua navete au parasit sectorul în siguranta.

Cele doua nave trecura printre sutele de fregate. Un locotenent de pe o fregata întreba pe amiral daca sa cheme cele doua navete la bord. Amiralul le privi cum se îndeparteaza apoi îi spuse sa le lase.

Statia tactica

Puntea de comanda

- Vom merge acasa, s-a terminat.

- Da, s-a terminat, spuse Lisa în clipa în care o explozie puternica se vazu în spatiu.

Textul cumuleaza

3 voturi